

Onze Vogels

NUMMER 7 | JULI | 2023

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

De

ssel

INHOUD

In deze uitgave

Vogelvereniging 'De Woudzangers'	5		19	Zebra vinken zingen mogelijk om elkaar te beïnvloeden tijdens het broeden
COM Wereldtentoonstelling 2023 in Napels	6		20	En nu iets anders...
De beginnende kromsnavelkweker - Het houden van kromsnavels - Deel 4	8		22	Hoe begin je met Europese (zang) vogels? (5) - Roodstaartjes
Kweek met Afrikaanse baardmannetjes	10		24	Ewout van der West (12) is een jeuglid van formaat
Zanglijster	11		26	Duitse kuif, van tweeën één
Interview met de voorzitter van de NBvV	12		27	Tien vogels die de wereld veranderden
Verslag vergadering COM/OMJ	15		28	Kennisoverdracht
In de keuken van... Adri van Kooten in Spijk	16		29	Een bijzonder gemeenschap...

En verder

4	Column voorzitter
30	Column keurmeester
31	Bondsmededelingen
34	NBvV Info
34	Colofon
35	Kalendervogel

Coverfoto:
Zanglijster
© A.v.Mingeroot

ssel

De /

De kweek voorbij!

Bij mij is, nu u mijn voorwoord leest, de kweek voorbij. Ik mag niet klagen, er zitten weer mooie vogels op stok, althans nu ik dit schrijf. Jongen van de postuur- en kleurkanaries en de kapoetsensijs. De kweekkooien zullen ontruimd worden en de tussenschotten gaan eruit, zodat er meer ruimte voor de ontwikkeling van de vogels ontstaat.

Albert Zomer, voorzitter

Bij de EC vogels duurt het even wat langer, de goudvinken maken aanstalten (we zitten halverwege mei), de Europese sijs en de barmsijs weet nog niet welke nestgelegenheid zij gaan kiezen. Het valt ook niet mee natuurlijk, want verschillende factoren spelen mee bij hun keuze: rust, veiligheid, voldoende licht of juist niet en voer in de buurt. Het weer begint iets warmer te worden en de natuurlijke drang zal wel opborrelen. De vogels zijn in topconditie. Als eigenaar en liefhebber van vogels kan ik er alleen maar voor zorgen dat de omstandigheden optimaal zijn. Eieren leggen en jongen groot brengen zullen de vogels toch echt zelf moeten doen. De vogels geven mij naast werk, toch heel veel ontspanning en dat was nodig! Het waren drukke weken!

Diverse bijeenkomsten, onder andere een met de ICT, de KMV en de coördinator

voor de zaalindeling NK. Verbeteringen in het belang van de kwekers en inzenders, zowel ICT matig, als voor het nieuwe vraagprogramma. Het hoofdbestuur is er van overtuigd dat de wisselwerking tussen de Speciaalclubs en de KMV ten behoeve van het vraagprogramma goed verloopt. Niet zomaar strepen of toevoegen, maar in goed overleg. We moeten er voor zorgen dat vogels ook nog herkenbaar van kleur of soort blijven. Een bijeenkomst met COM Nederland, evalueren en dan de focus weer gericht op de komende Mondial. In beide bijeenkomsten zijn onbetaalde vrijwilligers druk met activiteiten onze hobby aangaande. Geweldig toch, fijn dat zij er zijn en wij allen op hen kunnen bouwen.

De Algemene Vergadering voorbereiden en na deze vergadering snel naar een 60 jarige jubileum van een afdeling, met als verrassing een Koninklijke Onderscheiding voor één van de leden. Eén van de vier (althans bij ons bekend) die een Koninklijke Onderscheiding hebben gekregen voor hun verdiensten in de vogelliefhebberij. Bij drie ervan met een ondersteuningsbrief van de NBvV. Het mooie is dat deze vogelvrienden deze waardering op aanvraag van hun omgeving hebben gekregen en vrijwilligers "pur sang" zijn.

"En passant" nog bij een plaatselijk verenigingslid, die een reis naar Amerika maakt, om de andere dag de vogels hel-

pen verzorgen. Gelukkig word ik dan dat er in de nestkasten jonge pagode- & drie-kleurglansspreeuwen en zwartkopsijsen liggen. De putter en twee andere koppels pagodespreeuwen zitten op eieren en de sneeuwkruintapuit heeft net het derde ei gelegd. Tientallen meelwormen, Pinkies, fruit en voer verdwijnen in hongerige opengesperde bekjes. Nu maar hopen dat alles in leven blijft.

Met collega COM bestuurder Francis Kriessels examens voorbereiden voor keurmeesters in Palestina. Ach en wat er ook nog wel bij kan is het volgen van de cursus "Bekwaam Houder van Vogels". Mogelijk is als u dit leest die certificering (op eigen kosten hoor!) al in de pocket. Als zekerheid dat de NK en mijn afdeling straks voldoen aan de vereisten. In het clubgebouw van de vereniging waar ik lid ben is een jong vogeldag van de OPC aan de gang. Enthousiaste kwekers, enthousiaste vrijwilligers en plezier met elkaar.

Leuk? Jazeker..... nog altijd, ondanks de zorgen die er in het kader van onze hobby zijn!

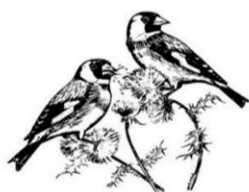
sel

De

Vogelvereniging 'De Woudzangers'

© H. Branje

Vogelvereniging 'De Woudzangers' telt 156 bij de NBvV aangesloten leden, 2 jeugdleden en 20 steunende leden en is daarmee een van de grootste afdelingen van de Bond. En..... nog steeds groeiend! Hoe krijgt ze dat voor elkaar?

Vogelvereniging "De Woudzangers, voliërevereniging Drogeham e.o." is in 1958 opgericht in Drogeham maar enkele jaren later verhuisd naar Harkema. Ze viert dit jaar dus haar 65-jarig bestaan dat wordt opgeluisterd met een uitstapje naar Walsrode. Arend Vissia is voorzitter en staat ondergetekende te woord.

Vergaderingen en andere avonden

Slechts twee vergaderingen: In het voorjaar de jaarvergadering en in het najaar de tentoonstellingsvergadering; deze avonden worden door zo'n 35 leden bezocht. Minimaal twee keer per jaar wordt er een avond georganiseerd met een film, spreker of dia's. Doorgaans wordt zo'n avond verzorgd door een vogelaar uit de regio. De aanwezigen worden getracteerd met twee consumpties van de vereniging en een rondje worst. Op een dergelijke avond komen rond de vijftig geïnteresseerden. Voorzitter Vissia benadrukt dat ieder lid belangrijk is voor de vereniging! Zo worden nieuwe leden gebeld wanneer er een eerste activiteit wordt georganiseerd. Wanneer er iets aan de hand is zijn er altijd leden bereid om te helpen.

Sociale contacten

Sociale contacten staan heel hoog in het

vaandel bij het zeskoppige bestuur. Zieke leden krijgen een fruitmand en bij geboortes geeft het bestuur acte de presence met een bloemstukje.

Wanneer (nieuwe) leden vragen hebben over hun vogels kunnen ze bij een aantal leden terecht die op de site van de vereniging vermeld staan. Zegt iemand z'n lidmaatschap op dan zal de voorzitter, of een ander bestuurslid, altijd informeren wat de reden is voor de beëindiging. Men vindt het belangrijk om te weten of men er als vereniging iets aan kan doen om de leden te behouden.

De show

Jaarlijks wordt er een onderlinge vogelshow gehouden waarop ruim vijftig leden in totaal meer dan 500 vogels inschrijven van kanarie tot papegaai. De show wordt bijzonder goed bezocht. Men doet veel aan PR via social media, via de Friese radio en tv, via pamfletten en bewegwijzering naar de show. Tijdens de show wordt er een grote loterij gehouden waar men financieel heel wijs mee is. Ook wordt er veel geld opgehaald voor advertenties.

De vereniging heeft een aantal eigen wedstrijdکووین en liefhebbers kunnen deze eventueel 'huren' voor een heel gering bedrag. Voor de eerste tien inschrijvingen betaalt het lid één euro per کوو; daarboven is het inschrijven gratis. Keurmeesters komen graag keuren want er zitten altijd topvogels; ook zijn ze gek op het middageten dat bestaat uit boerenkool met zure haring... Op de voorlaatste

bondsshow werd de vereniging zelfs kampioen van Nederland. Alle leden krijgen gratis toegang tot de show en een gratis catalogus. Zo wordt er van alles gedaan om een mooi aantal vogels op de wedstrijd te krijgen. Er zijn altijd voldoende vrijwilligers om de show te organiseren en op en af te bouwen; het gebeurt in een gezellige sfeer; de vrijwilligers worden verwend met koffie en hapjes. 'n Week na de onderlinge vogelshow vindt de jaarlijkse feestavond plaats. Een evenement waar veel liefhebbers graag aan deelnemen!

Clubblad en website

Er is een mooie website en vier keer per jaar verschijnt het clubblad. Dit clubblad is in principe digitaal, maar alle (oudere) leden die geen computer hebben krijgen het clubblad nog 'op papier'. Hetzelfde geldt voor andere informatie. In principe digitaal, maar het is altijd mogelijk om een en ander nog per post bezorgd te krijgen.

Besluit

Bestuur en leden doen hun best om het iedereen naar de zin te maken en een gezellige sfeer te creëren. Dat ze hier uitstekend in slagen blijkt uit het feit dat de vereniging, in tegenstelling tot wat er in den lande gebeurt, nog steeds groeiende is! Er zijn liefhebbers uit Groningen, Friesland en Drenthe die de sfeer van 'De Woudzangers' weten te waarderen.

Slogan van voorzitter Vissia: 'je moet elk lid koesteren!'

COM Wereldtentoonstelling 2023 in Napels

© Klaas Snijder

De wereldshow die in Napels gehouden werd ligt alweer geruime tijd achter ons, maar hierbij nog een terugblik en een vooruitblik op de komende wereldshow die in Spanje in de regio van Madrid gehouden gaat worden.

De wereldshow die COM jaarlijks organiseert is voor de vogelwereld de grote afsluiting van het tentoonstellingsseizoen. Voor vooral de Zuid-Europese vogelliefhebbers een absoluut hoogtepunt; in Nederland leeft dit beduidend minder. Dit heeft vast zijn redenen. Het is vaak ver weg en dus duur om te bezoeken en ook het deelnemen is een prijzige aangelegenheid. Daar komt nog bij dat de Nederlandse Kampioenschappen bijna gelijktijdig vallen.

Toch valt er veel voor te zeggen om eens een keer mee te doen. Het winnen van een prijs is absoluut heel goed te doen. Wanneer je op de grotere shows in Nederland goed mee kunt komen komt een medaille op de wereldshow ook al snel binnen bereik. De behaalde resultaten staven dat: van de 47 Nederlandse deelnemers wist elke deelnemer minimaal 1 prijs te bemachtigen. In totaal verdienden de Nederlanders 59 keer Goud, 37 keer Zilver en 18 keer Brons. 114 prijzen in totaal!!!

Transport

COM-NL organiseert jaarlijks het transport van de vogels naar de wereldshow. Een hele klus voor de drie convoyeurs die de lange autorit in één ruk maken om de vogels maar zo snel mogelijk uit te kunnen kooien. Hoofd convoyeur Piet Heesakkers en zijn secondanten Martien Strijdeven en Hans Voets hebben daar een hele klus aan, want gedurende de gehele show worden ze ingezet als voordrager en vogelverzorger en tijdens de openingsdagen beman-

nen ze het ontmoetingspunt voor de Nederlandse deelnemers.

Deelnemers

Een behoorlijk aantal Nederlandse deelnemers reist ook daadwerkelijk af om de show te bezoeken. Op Schiphol ontmoeten elkaar al en wordt er koffie gedronken. Later in Napels worden taxi's gedeeld en op de show ontmoet men elkaar tussen de stellingen en bij de stand van Nederland. Het geeft veel gezelligheid en de gewonnen prijzen worden gezamenlijk gevierd en anekdotes worden uitgewisseld. Bijvoorbeeld de beide Tukkers die gelijk op de eerste dag al door een taxichauffeur flink opgelicht werden. Ze konden er ook nog smakelijk om lachen, wellicht dat hun gouden medailles de pijn wat verzachtte.

Congres

Op zaterdag komen de bestuurders uit de aanwezige landen bijeen voor het congres. Een samenzijn met veel plichtplegingen en weinig echte inhoud. Belangrijk voor Nederland is de voordracht van Francis Kriesels voor een zetel in het OMJ.

Vlaggenparade

Hoogtepunt voor de convoyeurs, maar ook de bestuurders, is de afsluitende gala-avond. De Nederlandse delegatie werd door de COM-bestuurder Albert Zomer naar een mooie plaatst vooraan in de zaal gedirigeerd, dit zeer tegen de zin van een paar Italiaans hoogheden die nu naar elders moesten verkassen. Vanaf hier konden we alles prima volgen, zoals de huldiging van een aantal convoyeurs voor hun jaarlange verdiensten. Voor Nederland werd Piet Heesakkers en de familie Braam naar voren geroepen alwaar ze een erespeld door Albert Zomer opgespeld kregen. De avond werd afgesloten met de vlaggenparade, voor velen het hoogtepunt van de Mondial.

Bestuurlijke stress

Voor de vogels echter op transport gaan is er bestuurlijk al heel wat gestrest. Het bestuur van COM-NL is verantwoordelijk voor het transport en met name de financiële perikelen zorgen voor hoofdbrekens. Hoeveel vogels gaan er mee? Wat kost de huur van een bestelbus? En hoe gaat het uitpakken met de nieuwe regels wat betreft het transport van vogels door de EU? Uiteindelijk heeft het bestuur gekozen voor een aanname dat er een minimaal aantal vogels ingeschreven diende te worden, omdat het transport anders te duur zou worden. Voorheen werden de tekorten aangezuiverd door de aangesloten bonden, maar daar konden we nu niet op rekenen, wat ook zeer billijk is.

GARVO

Toen de inschrijving tegenviel en goede raad duur was kregen we royaal aanbod. Piet Heesakkers die al zijn halve leven regelmatig Drempt bezoekt om voer te halen (omdat hij simpelweg dat het beste voer vindt) bij het familiebedrijf GARVO en zo langzamerhand de hele familie kent,

use!

De!

had zich op zijn Brabants beklagd over de financiële problemen van COM-NL: "Kunde jij niet een beetje sponsoren, want de huur van een busje is nie veur ons te betalen??" Dat kon! GARVO heeft een aantal bedrijfs-wagens waaronder een bestelbus die we wel konden lenen inclusief brandstof en tolwegen.... Dat was een heel genereus aanbod en hebben we dankbaar aanvaard. Het transport naar Napels was financieel gered en kon dus doorgaan.

GARVO is een echt familiebedrijf, ooit in 1887 ontstaan vanuit een molenaarsfamilie die het koren van de boeren voor de bakkers maalde. De molen bestaat allang niet meer en heeft plaats gemaakt voor een modern bedrijf, waar voor talloze diergroepen hoogwaardige voeders geproduceerd worden, met een indrukwekkende mengafdeling, inpaklijnen en enorme opslagloodsen, waar je letterlijk van de vloer kunt eten, zo schoon.

Bedrijfsfilosofie

Tijdens een bezoek aan het bedrijf, met als doel om te evalueren en afspraken voor de wereldshow in 2024 te maken werden we gastvrij ontvangen door Henkjan Garretsen, commercieel directeur en inmiddels de vijfde generatie die het bedrijf leiding geeft samen met zijn zus die verantwoordelijk is voor de kwaliteitsbewaking. Samen zetten ze een bedrijfsfilosofie voort waarin duurzaamheid en maximale kwaliteit uitgangspunten zijn. De grondstoffen die vanuit de hele wereld ingekocht wor-

den vinden hun weg weer als hoogwaardige diervoeders over alle continenten.

De bedrijfsfilosofie: "Voer naar mijn hart" straalt Henkjan dan ook letterlijk uit. Met vuur vertelt ie over de speciale receptuur van de voeders die nooit aangepast worden om de kiloprijs te drukken, maar alleen wanneer de kwaliteit verbeterd kan worden. Het welzijn van de dieren staat op nummer 1 en hij is er vast van overtuigd dat de GARVO-producten aan het welzijn en gezondheid van de dieren bijdragen. Zelf fokt Henkjan met diverse kippenrassen.

1 april???

Aan de inkoop van de grondstoffen worden hoge eisen gesteld. Niet zelden wordt een bezoek gebracht aan de producenten om zelf de omstandigheden te controleren en of de granen duurzaam verbouwd

worden. Bij de inkoop wordt voor zoveel als mogelijk de Europese GMP+ standaard aangehouden, welke een minimale gebruik van pesticiden vereist. Beter voor nu en voor later en dat vertaalt zich per direct in een gezond dier.

Piet Heesakkers beaamt dit vanuit zijn eigen jarenlange ervaring en vult Henkjan regelmatig aan. Piet weet dat ook de verpakkingen die GARVO gebruikt voor zover het plastics betreft biologisch afbreekbaar zijn of recyclebaar. En de papieren zakken waar paardenbrokken in verkocht worden zijn sinds kort eetbaar, aldus Piet. "Ja Klaas, da geleuft u zeker niet, maar is toch ech waar, of nie Henkjan??" "Dat heb je zeker op Facebook gelezen, of niet Piet? Heb je ook naar de datum gekeken??" Piet blijkt in de jaarlijkse GARVO-1 aprilgrap getrap te zijn, waarop een daverend gelach het kantoor vult. En wanneer Piet sip blijft kijken en het gelach nog harder wordt komt zelfs het personeel om de hoek kijken wat er aan de hand is. Een mooi moment om afscheid te nemen.

COM-NL heeft in GARVO een royale sponsor gevonden waarmee het vervoer naar de volgende wereldshow gegarandeerd lijkt. Daarnaast onderzoekt COM-NL de mogelijkheid om een geheel verzorgde reis naar Spanje te organiseren waar ook een uitstapje naar Madrid aan gekoppeld is.

Samen de hobby beleven is ons motto en dat nog vele jaren.

De beginnende kromsnavelkweker

- Het houden van kromsnavels -

Deel 4

© Adri van Kooten

sel

Deze artikelenreeks is vooral bedoeld voor de beginnende, maar ook wel voor de meer gevorderde vogelliefhebber, die heeft besloten om bepaalde soorten kromsnavels aan te schaffen maar met allerlei vragen wordt geconfronteerd waarop hij/zij (nog) geen of onvoldoende antwoord heeft.

Opening/luikje tussen buitenvolière en binnenverblijf

Om van de buitenvolière in het binnen- of nachtverblijf te komen zal er een opening in de wand van het nachtverblijf aanwezig moeten zijn. Een gat van 15x15 centimeter is in de meeste gevallen groot genoeg. Zorg er hierbij voor dat de opening af te sluiten is met een luikje of schuifje dat op afstand kan worden bediend. Dit kan handig zijn bij het vangen van vogels. Om het sluiten en openen op afstand mogelijk te maken kunt u het best gebruik maken van een pvc-buisje dat u in de buitenvolière of het nachtverblijf aanbrengt. Door deze buis kunt u vervolgens een draad (van bijvoorbeeld ijzergaren) trekken die u aan de ene zijde bevestigt aan het luikje en waaraan u aan de andere

zijde een haak vastmaakt. Deze haak zorgt ervoor dat, bij het openen van het luikje, dit gemakkelijk aan het gaas is vast te zetten. Bedenk wel dat het luikje of schuifje van zwaar materiaal gemaakt moet zijn, bijvoorbeeld van (dik) trespas. Het moet namelijk wel uit zichzelf naar beneden vallen of schuiven wanneer we de opening ermee afsluiten. Monteer aan weerszijden van het luikje een horizontaal plankje. Dit vergemakkelijkt het naar binnen en buiten gaan van de vogels. Naast een luikje kan eventueel ook gekozen worden voor een openstaand raam. Bescherm dit in dat geval wel met gaas zodat de vogels er niet tegenaan kunnen vliegen.

Bodembedekking in de buitenvolière

Naast een natuurlijke ondergrond kan als bodembedekking ook gekozen worden voor een betonnen vloer, een bodem van zand, grove steenslag, schelpen, grind, houtsnippers of cementtegels. Grove steenslag, zand, schelpen, houtsnippers en grint hebben het voordeel dat het gemakkelijk kan worden geschoffeld, aangeharkt en schoongespoeld. Maar ook een betonnen vloer of cementtegels met een laagje zand of kippengrit erover kan prima voldoen. Indien gekozen wordt voor een natuurlijke ondergrond is het raadzaam deze af en toe om te spitten vanwege de vogeluitwerpselen. Verder wil ik nog opmerken dat ik mijn buitenvolières voor een groot deel heb afgedekt met doorzichtige golfplaten. Hierdoor is de kans dat mijn vogels van boven af door inlandse vogels worden geïnfecteerd erg klein.

Bodembedekking van een binnenverblijf

Als bodembedekking voor het binnenverblijf kunt u gebruik maken van verschillende materialen. Het voordeel van een

bodembedekking is dat uitwerpselen van de vogels gemakkelijker verwijderd kunnen worden. Zelf gebruik ik een strooisellaag van beukensnippers. Een andere veel gebruikte bodembedekking is schelpenzand. Door de leverancier is aan dit schelpenzand, dat in elke dierspecialzaak verkrijgbaar is, in veel gevallen (vogel)grit toegevoegd. Hoe noodzakelijk grit voor het vogellichaam is kunt u later lezen in deze artikelenreeks. Het nachtverblijf kan ook gewoon een kale betonnen vloer hebben. De (gedroogde) uitwerpselen van de vogels kunnen dan met een plamuurmes los gestoken en opgeruimd worden.

Nestkastjes

Nestkastjes zijn er in velerlei vormen en formaten. De meest voorkomende zijn een verticale en een horizontale vorm. Beide type nestkastjes hebben voor- en nadelen. Doordat de jongen in een verticaal nestkastje behoorlijk wat kracht nodig hebben om bij het vlieggat te komen heeft deze vorm het grote voordeel, dat de jongen niet zo gauw te vroeg uit zullen vliegen. Nadeel van de verticale vorm is echter het kleine vloeroppervlak, waardoor de eieren of de jongen snel kunnen beschadigen. (In de praktijk zo is mij gebleken valt dit wel mee). Bij horizontale nestkastjes ligt het eigenlijke nest aan de tegenovergestelde zijde van het vlieggat. Hierdoor zullen de ouders bij het betreden van het nestkastje niet direct op het legsel "stappen". Een ander voordeel van een horizontale nestkast is dat de man tijdens de broedtijd gemakkelijk naast de pop kan zitten. Een nadeel is dat de (nieuwsgierigste) jongen, nog voor ze kunnen vliegen, gemakkelijk uit het nest kunnen vallen. Bij een broedkooi gaat mijn persoonlijke voorkeur uit naar een horizontaal nestkastje. De afstand tussen het

Schuifluikje tussen binnen- en buitenverblijf

De

Verticale nestkast

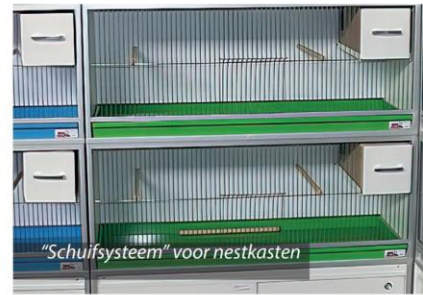
Horizontale nestkast

nestkastje en de bodem van de broedkooi is dan zo gering, dat ernstige ongelukken zich niet snel zullen voordoen. Te vroeg uitgevlogen jongen kunt u zonder bezwaar weer terugplaatsen in de nestkast. Vergeet niet bij dit type nestkast regelmatig te controleren op te vroeg uitgevlogen jongen. Door het niet opmerken van te vroeg uitgevlogen jongen bestaat er een kans dat ze niet meer voldoende gevoerd worden. Ook hebben deze jongen, bijvoorbeeld door sterke afkoeling, een verhoogde kans om ziek te worden. Ingeval u de vogels in een voliëre laat broeden verdient een verticaal nestkastje natuurlijk de voorkeur.

Uitgaande van kromsnavels ter grootte van een grasparkiet is een goed formaat voor een horizontaal nestkastje, uitwendig gemeten, 26 cm. lang x 18 cm. hoog x 18 cm. diep. Een goed formaat voor een verticaal nestkastje, uitwendig gemeten, is 18 cm. lang x 27 cm. hoog x 18 cm. diep. Het deksel kan scharnierend worden bevestigd, maar men kan het ook los laten liggen, als er een paar latjes onder worden bevestigd, die in de opening passen. Ik beveel u aan om, alvorens u de delen aan elkaar timmert, daartussen montagekit en/of houtlijm aan te brengen, zodat bloedluis geen kans krijgt zich in de naden te 'nestelen'.

Het vlieggat dient een doorsnede te hebben van 4 à 5 cm. en moet op ca. 3 à 4 cm. van de bovenrand worden aangebracht. Verder dient u in de beide zijwanden op ca. 2 cm. van de bovenrand 2 of 3 gaten van 10 mm. te boren, die voor de nodige ventilatie dienen. De luchtgaten voorkomen ook dat er condensvorming optreedt door de ademende (grotere) jongen. Die kan zo erg zijn, dat de gehele binnenkant van het nestkastje kletsnat wordt! Een klein zitstokje enkele centimeters onder het vlieggat is sterk aan te bevelen. Het stokje zelf kunt u enkele centimeters in het nestkastje laten doorlopen. Door het plaatsen van een dergelijk stokje kunnen de broedende vogels gemakkelijk aanvliegen en voorzichtig naar binnen kruipen. Het mannetje kan op deze manier z'n wijfje en de bedelende jongen van buiten af voeren, zonder zelf in het nestkastje te hoeven komen. Ook is de nestuitgang van binnenuit op deze manier gemakkelijker te bereiken. Op de bodem van het nestkastje komt een extra plankje te liggen waarin een uitholling is gemaakt met een doorsnee van ongeveer 12 cm. De grootste diepte (middenpunt) dient niet meer dan 2 cm te zijn. De uitholling zorgt er voor dat de gelegde eitjes niet kunnen weggrollen.

Bij veel kwekers heb ik een type nestkastje gezien, waarin een extra nestkastje met een hoogte van ca. 15 cm. is geplaatst. Afhankelijk van de manier waarop het nestkastje is opgehangen kan de voor- dan wel de achterkant middels een scharnier worden geopend. Door het kistje naar buiten te trekken is nestcontrole heel gemakkelijk mogelijk. Niet alleen kan bij dit nestkastje gemakkelijk nestcontrole worden uitgevoerd, maar ook omwisseling van bijvoorbeeld een sterk verontreinigd nestkastje, is bij dit type nestkastje erg gemakkelijk. Maar ook een los plankje met uitholling, zoals reeds eerder opgemerkt, dat op de bodem van het nestkastje wordt gelegd voldoet over het algemeen prima. Gewoonlijk zijn nestkastjes gemaakt van multiplex, hardhout of van een zachte houtsoort (grenen). Dat laatste heeft het voordeel dat er vocht door wordt opgenomen wanneer er jongen in het nest liggen. Nestkastjes kunnen op vele manieren worden opgehangen. Wil men geen ruimte verliezen in de

broedkooi, dan kan men het nestkastje aan de buitenzijde van de broedkooi hangen. Het nadeel hiervan is echter wel, dat men zich er gemakkelijk aan kan stoten, met als mogelijk gevolg kapotte eitjes!! Ook kan de man, bij deze wijze van ophangen, niet op het nestkastje komen. Veel kwekers zijn van mening dat een pop beter broedt wanneer ze het mannetje op het dak van het nestkastje hoort rondlopen en lawaai maken. Het ophangen van het nestkastje aan de buitenzijde van de broedkooi heeft wel als groot voordeel dat nestcontroles gemakkelijk zijn uit te voeren. Zelf heb ik nestkastjes die gemakkelijk in en uit de broedkooien geschoven kunnen worden.

Het is een vrij simpel systeem waarbij ik gebruik heb gemaakt van aluminium profielen, die vrij in de handel ("doe het zelf" zaken) verkrijgbaar zijn (zie afbeelding). Bij dit systeem zijn nestcontroles gemakkelijk uit te voeren en de kans op stoten is niet aanwezig. Ook kan de man, wanneer we een ruimte van 20 cm. tussen het dak en het nestkastje laten, op het nestkastje rondlopen. Natuurlijk is het ook mogelijk de nestkastjes aan de binnenzijde van de kooi te hangen. Nadeel hiervan is, dat nestcontroles dan moeilijker uit te voeren zijn. Zorg bij plaatsing van een nestkastje dat het vlieggat van het licht is afgewend. Nestkastjes waarin te veel licht valt, zo is mijn ervaring, worden niet of slechts heel moeilijk geaccepteerd. Ingeval ze wel geaccepteerd worden zult u bemerken dat de vogels over het algemeen veel onrustiger broeden, met als logisch gevolg minder goede kweekresultaten.

Wordt vervolgd!

De

osel

Kweek met Afrikaanse baardmannetjes

© Jan Lemmen

De Afrikaanse baardmannetjes (*Sporopipes squamifrons*) heb ik aangekocht in 2021. Alle vogels waren DNA geseekt; het waren meer popjes dan mannetjes en, aan het verenkleed te zien, oudere een jongere vogels. De jonge vogels waren meer grijs/wit dan de oudere vogels welke meer wit aan de buikzijde lieten zien.

In maart werden de vogels per koppel in buitenvluchtjes geplaatst. Deze volières zijn ongeveer twee meter diep bij één meter breed en geheel overdekt zodat de vogels altijd droog gehuisvest zijn. Op de eerste avond was er al nestbouw te zien want er werd al geslept met witte kokosvezel, sisal en watjes of kleine donsveertjes. Het beste voldoen veertjes omdat de vogels met watjes het hele nest vol stouwen en de eitjes bedolven raken; met veertjes heb je dat probleem niet. De eerste bouwsels waren echter slechts slaapnesten; de echte nestjes kwamen later.

Per vlucht werden drie tot vier nestjes gebouwen. Slechts eentje wordt netjes afgewerkt met een mooi rond invlieggat. Door twee koppels werden eitjes gelegd; bij de andere koppels gebeurde niets. Ik heb toen even gekeken bij welke vogels geen broedactiviteit te zien was: het waren de jongere vogels. Die koppels heb ik vervolgens weer in huis gehaald en vervangen door andere koppels. Nu lukte het wel met de nestbouw en het leggen van eitjes. Na twaalf dagen kwamen de eitjes uit.

De eerste dagen wordt uitsluitend door het popje gevoerd en wel pinkies en buffalowormpjes! Na zo'n dag of vier mag de man ook meevoeren. Wanneer ze zo'n zeven dagen oud zijn worden ze geringd met 2.5 mm vaste voetring; de vogels doen daar niet moei-

lijk over. Na ongeveer 18 dagen vliegen de jongen uit; ze kunnen dan nog bij de ouders blijven tot er weer nieuwe jongen zijn. Het volgende nest is weer snel op een andere plaats gemaakt en na enkele dagen wordt het eerste eitje al weer gelegd.

De jongen gebruiken het oude nest als slaapplek voor de nacht. In de warme periode van juli heb ik een nestje van vier verloren. Dat komt omdat de pop op de jongen gaat zitten wanneer het warm wordt. De jongen hangen dan met de kopjes uit het nest, maar na twee dagen hitte gaven ze toch de geest.

Baardmannetjes zijn leuke kleine vogeltjes, grijs/wit en een mooie schubtekening op het hoofd. In de winter haal ik ze wel naar binnen in geval ze niet tegen onze kou kunnen.

Nog een bijzonderheid is dat de pop meestal een veertje mee terug neemt naar het nest wanneer ze er even van af is geweest. De vogeltjes zitten in een wat duurere prijsklasse.

Nooit te oud om te leren

Eén koppel had drie jongen uitvliegen en er werden weer vijf jongen geboren. De andere dag de jongen uitgevangen en binnen gezet. Na twee dagen even gekeken hoe het met de nieuwe jongen was: ze waren allemaal dood. Dacht al dat het wel ten gevolge van het hete weer gebeurd was. Na veertien dagen was er nog steeds geen nieuwe nestbouw te zien. Ze zullen wel niets meer doen deze zomer.

Daarom de vogels maar uitgevangen en dan naar binnen; de ringnummers genoteerd. Maar tot mijn verbazing was een van de ringnummers een vogeltje van 2022. Dat kon dus niet. Ik had in plaats van de drie jongen er maar 2 en de pop (2021) uitgevangen. Het verschil met donker weer was niet goed te zien (bruine of paarse ring). Had me dus goed verkeken. Zoals ik al eerder schreef voert de pop de eerste dagen alleen; daardoor waren de jongen dus dood gegaan. Jammer, maar het was niet anders.

Zanglijster

© Alois Van Mingeroot

De circa 21 cm grote zanglijster (*Turdus philomelos*) is nooit zo talrijk geweest als de merel.

Familie van de lijsters

De merelpopulatie heeft de laatste jaren fel te lijden gehad van het Usutu virus dat verspreid wordt door muggen. Dit dodelijk virus voor merels heeft er voor gezorgd dat er ongeveer 30 % minder merels zijn bij ons.

De zanglijster behoort net als de merel tot de familie van de lijsters; gelukkig blijft het aantal broedparen stabiel. De zanglijster begint reeds in januari fel te zingen om een vrouwtje te lokken en het territorium af te bakenen. Men hoort zanglijsters vaker dan dat men ze ziet; ze zijn dan ook prima gecamoufleerd: de bovenzijde is bruin en daardoor vallen ze voor roofvogels vanuit de lucht nauwelijks op. Keel, borst en buik zijn vuilwit met een mooie druppeltekening. Zanglijsters voeden zich voornamelijk met regenwormen, naaktslakken en huisjesslakken. En van deze laatste slaan ze steeds hun huisje kapot op een steen; dit om bij de inhoud van het huisje, de slak, te komen. Zo'n plaatsje ligt na verloop van tijd bezaaid met gebroken slakkenhuisjes; een dergelijke plaats noemt men een lijstersmidse.

Nestbouw

Hun nest bouwen ze in struiken en bomen, meestal op een hoogte van één tot drie meter boven de grond. Het nest is ook wel heel apart: van buiten bekeken lijkt het wel op het nest van een merel. Maar van binnen is het bezet met klei en verder geen zachte veer-

tjes, mos of ander zacht spul. Nee, gewoon keihard. De eieren zijn fel groenblauw. En de jongen worden gevoerd met regenwormen en slakken. De zanglijsters die bij ons broeden blijven hier in de wintermaanden, maar krijgen dan het gezelschap van vele duizenden zanglijsters uit het hoge Noorden.

Avicultuur

In volières worden al zo lang zanglijsters gekweekt als men vogels houdt als hobby. Er ontstonden in de loop der jaren ook mooie mutaties zoals bruin, satinet en albino. Prachtige wildkleuren en mutaties die we spijtig genoeg minder zien op onze tentoonstellingen. Ik heb zelf ook nog gekweekt met de bruine zanglijster in een volière van 2 meter breed, 2 meter lang en 2 meter hoog. Om hun nest te maken zorgde ik niet alleen voor nestmateriaal maar ook voor een bakje met vochtige klei; ze maakten hun nest precies zoals ze het doen in de natuur. De binnen zijde keihard met klei en daarin de mooie blauwgroene eieren. De man bleef bij de pop en ze voerden samen de jongen. Met naaktslakjes en huisjesslakken, regenwormen, pinkies en pas vervelde meelwormen. En als basis voer aten ze universeelvoer voor lijsters en spreeuwen. Super leuke vogels; alleen al voor de zang zou je ze kweken.

Misschien er toch maar rekening mee houden wanneer je in een dicht bewoonde buurt woont, om niet teveel zanglijsters te houden, want ze zingen niet alleen mooi maar ook nog eens heel hard. Veel luider dan sommige mensen kunnen verdragen.

Merel

De

Interview met de voorzitter NBvV

© Redactie

Na een jaar voorzitterschap op bezoek bij Albert Zomer. Fervent kanarieke-ker, maar liefhebber van alle soorten vogels. Bij de kanaries vooral alles in combinatie met de opaalfactor. Uiteraard ook uitdagingen om elke keer nieuwe soorten of andere kleuren op het hok te halen. Postuurkanaries ontbreken niet in de ruime vogelkamer naast het huis. Dat de interesse voor vogels breder is dan alleen kanaries blijkt uit de aanwezigheid van Europese vogels, zoals barsijsen, Europese sijzen, goudvinken en putters, maar ook tropische vogels zoals de kapoetsensijns.

Op het adres "De Putter" te Almelo huizen nog meer leden van de NBvV. Zo is echtgenote Monica ook lid van de NBvV en zijn de kinderen lid geweest. Als je met Albert in gesprek gaat, dan hoef je eigenlijk niet veel te vragen, de passie en het enthousiasme over vogels straalt er vanaf. Ook zijn passie voor de NBvV en de vereniging "De Goudvink" waar hij sedert 1976 lid is en sedert 1980 in het bestuur zit komt aan de orde. Ik kijk met Albert terug op één jaar voorzitterschap NBvV.

Albert geeft aan dat het niet de intentie was om voorzitter te worden van de NBvV. In 2016 had hij die ambitie wel, maar na overleg destijds met Klaas Snijder, werd laatstgenoemde voorzitter en Albert steunde hem als tweede man. In 2021 had Klaas aangekondigd te willen stoppen na beëindiging van zijn termijn en Klaas stelde zich niet herkiesbaar. Voor Albert was stoppen een jaar erop geen optie meer. De twijfel was groot om alsnog voorzitter te worden, maar bleek noodzakelijk omdat zich geen nieuwe voorzitter aandiende. Daarnaast vonden eventuele nieuwe bestuurders het belangrijk eerst mee te lopen om in de keuken te kijken. Ook de vele wijzigingen vroegen om continuïteit in het bestuur.

De twijfel voor het voorzitterschap ontstond dus door een combinatie van factoren zoals het nodig zijn van nieuw bloed en

Links oud-voorzitter Klaas Snijder, rechts Albert Zomer

frisse gedachten in het bestuur. Uiteraard ook als reden het wat rustiger aan te gaan doen!!! Albert is ook nog actief als veteranenondersteuner waarbij oud-collega's die in psychische problemen komen vanwege hun missie ervaringen, naar het juiste hulpverleningsloket begeleid worden. Luisteren is daarbij één van de belangrijkste zaken, omdat deze collega's vaak hun missie ervaring kwijt willen aan iemand die vergelijkbare ervaringen heeft opgedaan in oorlogsgebieden. We ontkomen er niet aan om daar even bij stil te staan. Albert geeft aan dat de inzet in diverse oorlogsgebieden hem veel geleerd heeft, maar hem ook herinneringen geeft aan meegemaakte gebeurtenissen die impact hebben gehad. De mensen die hem beter kennen en na staan, weten dit. Er is geen behoefte hier verder over uit te wijden. Wel wil hij aangeven dat hij in totaal 8 perioden van 6 of 4 maanden actief geweest is in gebieden zoals Libanon, voormalig Joegoslavië en Afghanistan. Niet thuis en TOCH vogels! Deze werden verzorgd door zijn thuisfront of door leden van de vereniging waar hij lid is. Zonder de vereniging had hij zijn hobby nooit kunnen uitvoeren.

'Het lid zijn van een vereniging is één van de belangrijkste aspecten van mijn hobby' vervolgt Albert. Met de leden praten over vogels, ervaringen uitwisselen, samen zaken organiseren, TT kooien bouwen of schilderen en een onderlinge of district TT organiseren. Maar ook gewoon lol hebben met elkaar, met de huisgenoten erbij, bingo's, fietstochten, vissen of uitstapjes. Wij hebben het voorrecht een eigen clubgebouw te hebben, gekocht met een duivenvereniging en uitgebouwd tot een pracht clubgebouw en nu geheel eigendom van de vogelvereniging. Er wordt geprobeerd het iedereen naar de zin te maken. Uiteraard lukt dat niet altijd, maar mensen hebben het schijnbaar naar de zin bij de vereniging want het aantal is al jaren stabiel rond de 105-110 personen. De vereniging is belangrijk voor Albert, mede omdat deze hem ook aan dierbare, inmiddels overleden vrienden, herinnert.

Automatisch komen we dan bij de kern van de twijfel om voorzitter NBvV te worden. Albert geeft aan dat het hem erg moeilijk viel dat een klein aantal leden op Social Media aangaf hem "geen verenigingsman" te vinden. Dat hij de afdelingen geen warm hart zou toe dragen. Een mening van een

kleine groep, mogelijk geuit vanwege frustratie, omdat er door de NBvV uit noodzaak een aantal beslissingen genomen dienden te worden die pijn doen bij leden.

Als bestuurder kun je het niet iedereen naar de zin maken, hoezeer je ook zou willen. Mensen verwachten dat je constant beschikbaar bent. Om 23.45 uur gebeld worden met een vraag over vogels is voor sommige leden heel normaal, maar zeg nou zelf....? Het stoppen van kaderleden is niet alleen vanwege steeds meer overheidsregels, maar ook vanwege de aanvallen die zij te verduren krijgen. Dit is trouwens in meer organisaties het geval. Beslissingen die genomen worden in een organisatie, worden niet door één persoon genomen maar door de leden in een democratisch besluit. Leden hebben dikwijls goede ideeën en sturen, misschien met alle goede bedoelingen, per persoonlijke mail of app berichten naar een bestuurder. Soms verwacht men dat er direct regels worden veranderd of aangepast. Dat kan uiteraard niet, want dan zou je alleenheerser zijn! In een organisatie gelden regels die men met elkaar heeft afgesproken en vastgelegd in statuten en Huishoudelijk reglement. Een verzoek tot wijziging of voorstel hoort naar het bondsbureau gestuurd te worden om ingeboekt te worden en vervolgens komt het bij het bestuur terecht. Dat inboeken voorkomt dat iets tussen wal en het schip terecht komt. Het hoofdbestuur kan iets direct invoeren, mogelijk na advies van de Bondsraad, maar altijd met achteraf verantwoording naar de leden tijdens de Algemene Vergadering. De leden beslissen en niet het bestuur of de voorzitter. Heeft een voorstel organisatorische of financiële consequenties voor de NBvV dan kan het bestuur natuurlijk zeggen dat zij de verantwoording niet willen dragen en kunnen zij eventueel aftreden. Het is een beetje een doodoener dat er geroepen wordt: "Ik heb al zoveel voorstellen ingediend en er wordt niets mee gedaan". Raar!!! Want op het bondsbureau zijn de laatste jaren weinig of geen voorstellen binnengekomen en geregistreerd.

De NBvV heeft in de loop van de jaren al flink gemoderniseerd. Voor sommigen niet

genoeg, voor sommigen teveel. Digitaliseren van TT aanvragen, bestellen van ringen, inschrijvingen, regels verminderen. Altijd hebben wij in het achterhoofd gehouden dat wij een zeer gemêleerd ledenbestand hebben, oud en jong en daarom proberen wij met iedereen rekening te houden. Niet altijd is te zien wat bestuurders doen. Een foto bij een opening, de aanwezigheid tijdens een receptie of een reisje naar een mooi land. Hier worden dan soms onterechte conclusies uit getrokken, zoals dat er geld van de NBvV mee gemoed is. Niet te zien is wat achter de schermen allemaal gebeurt! Lange vergaderingen, aanwezigheid bij helaas ook trieste gebeurtenissen, reageren op brieven van allerlei instanties, ook dat hoort erbij. Recentelijk kreeg Albert de vraag of hij een auto reed van de NBvV; tevens bestond het idee dat wij betaald werden. Niets van dat alles! Bestuurders doen alles vrijwillig, maar daardoor niet vrijblijvend.

Doen de opmerkingen op facebook zoals "Hautain", "geen verenigingsman" en de "man die COM heilig heeft verklaard" je iets? Albert zegt daar niet zoveel op; eenieder vult het karakter van een persoon in naar aanleiding van een ontmoeting of gebeurtenis en soms vanwege een aannahme. Mensen die hem beter kennen zouden dit niet zeggen. Hij probeert wel duidelijk te zijn, dat wordt ook van een bestuurder verwacht. De regels die wij als NBvV leden hebben gevat in de NBvV statuten worden door het bestuur uitgevoerd, dat is ook één van onze taken of wij het er persoonlijk mee eens zijn of niet!

Sinds de geslaagde Mondial 2019 in Zwolle is Albert vicepresident van de COM. Een leuke, maar drukke functie in sommige periodes. Dat klopt! Je moet tegen veel vergaderen, hoofdzakelijk via zoom, kunnen. Een vergadering van 20.00 tot 02.00 uur 's nachts is meer regel dan uitzondering. De COM is te vergelijken met de FIFA of UEFA bij het voetbal. Meespelen op het hoogste niveau. Het is echter meer dan dat, de COM is belangrijk voor vogelliefhebbers. De regels met betrekking tot standaarden, in overleg met technische commissies van aangesloten landen, vinden daar hun inter-

nationale werking. Volg je die standaarden als land niet, dan zullen de vogels uit dat land afwijken van de rest van de wereld en zal de afzet van die vogels afnemen. Iedereen wil toch haar/zijn surplus aan vogels kwijt? De hobby kan daardoor betaalbaar blijven. Meedoen aan COM wedstrijden is een keuze, maar invloed uitoefenen op beleid en regels door aanwezig te zijn tijdens technische dagen is en blijft belangrijk. Voor Albert is de COM absoluut geen "Heilige Graal". Zo zijn er na zijn aantreden een aantal onderwerpen ter tafel gekomen waar Albert met medestanders een stokje voor gestoken heeft door goede tegenargumenten aan te dragen of dit nu een hogere bijdrage van de aangesloten landen of een drastische wijziging van standaarden van vogels is. De bestuursfunctie bij de COM kost de NBvV geen enkele euro, zelfs het tegenovergestelde. Door invloed en een tactische en verantwoorde inzet van personen scheelt het de NBvV zelfs geld. Maar ook al zou dat niet het geval zijn, de NBvV hoort haar gezicht te laten zien als er beslissingen genomen moeten worden op internationaal niveau. Uiteraard vloeien uit deze functie ook uitnodigingen tot keuren in andere landen voort, dat is een mooie bijkomstigheid. Deze keuringen, die als keurmeester gedaan worden, meestal zeer kort en soms meer reis dan verblijf, zijn compleet voor rekening van het land dat bezocht wordt.

Hij kan prima tegen kritiek, vervolgt Albert, maar ze moet terecht en opbouwend zijn en op fatsoenlijke wijze geuit worden. Ongezant opmerkingen, vanuit welke achtergrond ook gedaan, zijn onnodig kwetsend en gaan soms over in beledigen of smaad. Wanneer mensen te ver gaan moeten zij daarvoor de consequenties aanvaarden en aangifte wordt zeker niet geschuwd. Ook als bestuurder hoef je niet alles te accepteren. Adviezen over hoe het zou kunnen, zijn welkom, als zij zowel organisatorisch als financieel uitvoerbaar zijn en gedragen worden door de leden. Een wijziging van een bestaand iets kan op de korte termijn goed lijken, maar op langere termijn grote nadelige gevolgen hebben. Het hoofdbestuur is gekozen om het belang van de hele NBvV te bewaken; daar

INTERVIEW

Soms valt er ook wel iets te lachen...

horen ook impopulaire beslissingen bij. Zijn de leden het daar niet mee eens, dan kan het hoofdbestuur tijdens de Algemene Vergadering teruggefloten worden.

Waarom dan wel kandidaat gesteld? Heel eenvoudig! Het vertrek van mijn voorganger, zonder een opvolger en daarop een jaar later mijn vertrek, zou een aantal processen die in ontwikkeling zijn en de continuïteit van de NBvV in gevaar brengen. Een kleine groep heeft dikwijls commentaar en trapt tegen de organisatie aan. Hier zitten soms ook kaderleden bij van afdelingen. Zij dienen op zijn minst te weten hoe de regels van de NBvV in elkaar steken. Je ondermijnt daarmee je eigen organisatie! Gelukkig is de grote meerderheid van alle vogelliefhebbers van goede en enthousiaste wil en daar doe je het dan voor. Samen met twee, door Zomer benaderde, jonge nieuwe hoofdbestuursleden als Rick Oudenampsen en Raymond Berghouwer en met de ervaren mensen als Dirk Verburg en Sjaak van Bennekom moet het de komen-

de jaren gaan lukken. Niemand binnen het bestuur houdt ontwikkelingen tegen die in deze huidige tijd passen. Het moet echter betaalbaar zijn en daarnaast dienen we rekening te houden met eenieder die al jaren veel plezier heeft aan het lidmaatschap van de vogelorganisatie of dit nu ANBvV of NBvV was. Wij proberen er voor iedere vogelliefhebber te zijn!

'Ik ben niet vastgegroeid aan een functie maar jullie zullen het nog minimaal twee jaar, bij leven en welzijn, met mij moeten doen! En ik..... het met jullie. Met respect en fatsoen voor elkaar. Samen gaan wij het doen, in het belang van onze liefhebberij.'

Genoeg gepraat nu, we gaan vogels kijken!

Verslag vergadering COM/OMJ

© Rein Grefhorst

Welkom door de voorzitter van COM, Carlos Ramoa; de afgevaardigden in het bestuur werden voorgesteld.

OMJ

Vervolgens de stemming voor de verschillende disciplines.

Technische afspraken en erkenningen

Vervolgens een korte weergave van de technische afspraken. De satinet max is niet door de eerste keuring gekomen. Alle dubbelfactorige jaspissen zijn door de keuring gekomen. Vogels hebben geen 88 punten behaald na de keuring.

De London Fancy is officieel erkend in wit en geel schimmel en intensief.

Alleen met zwarte melanine.

Rasmi is officieel erkend en zal aan het vraagprogramma worden toegevoegd.

Benacus is erkend als nieuw postuur ras. Zal niet door Nederland worden overgenomen, dit vanwege dierenwelzijn.

Zang sectie A, B en C

Deze vacature was al vacant en zal vanaf nu ingevuld worden door Corenzo Vidal (Spanje)

Postuurkanaries Sectie E

Jean Verbelen werd bedankt voor zijn tijdelijk waarneming voor deze sectie.

Er waren twee kandidaten: Jorge Quintas en Tomas Hernandes

Na stemming werd met een ruime meerderheid Jorge Quintas gekozen tot afgevaardigde.

Sectie G/H Europese cultuurvogels en hybriden

Hiervoor was één kandidaat beschikbaar, Riccardo Rigato (Italië), hij werd zonder stemming benoemd.

Sectie I, J t/m K Kromsnavels

Jean Pierre Rotzetter heeft te kennen gegeven zijn functie beschikbaar te stellen. Hij werd door de voorzitter bedankt voor zijn inzet en er werd hem een prachtige oorkonde overhandigd.

Er was slechts één kandidaat beschikbaar, de heer Pierre Chanoy Frankrijk; hij werd ook zonder stemming benoemd.

Voor de sectie F, Tropische vogels zal volgend jaar een vacature ontstaan. Tot die tijd zal Francis Kriesels (Nederland) deze functie A.I. vervullen.

COM vergadering

Door de secretaresse werd in het kort weergegeven wat er afgelopen jaar was gedaan.

Vervolgens kreeg Christian Lemee het woord om de financiën toe te lichten.

Meestal een heel korte opsomming van de cijfer; verbruik in 2022 was €47.505,99

Op 1 januari was er €124.382,00 in kas.

Stemmingen

Kandidaat Vice president Bernardo Williamson werd opnieuw herkozen voor 3 jaar.

Kandidaat 2e secretaris

Hier was ook slecht één persoon voorgedragen, Marie Christina Lefèvre (België); zij werd ook zonder stemming benoemd.

Nadat de voorzitter de FOI-voorzitter had bedankt voor hun inzet om deze show te organiseren kreeg een afgevaardigde van Spanje het woord om een korte toelichting te geven over de 71e COM show die in Spanje zal worden gehouden.

Noordelijk halfmond

2024	Spanje (Taverne de La Reina)
2025	België
2026	Portugal
2027	Italië
2028	Frankrijk

Zuidelijk halfmond

2023	Peru
2024	Uruguay
2025	Argentinië

In de keuken van... Adri van Kooten in Spijk

Een bezoekje aan liefhebber Adri van Kooten in het Groningse Spijk is voor de Limburgse hoofdredacteur een 'wereldreis'. Er gaat niets boven Groningen. Inderdaad, vijf kilometer van Spijk ligt de Waddenzee...

© Henk Branje

Binnen de NBV houdt Adri zich met name bezig met parkieten. Hij is keurmeester voor grasparkieten en grote parkieten en inmiddels al veertien jaar hoofdredacteur van 'Psittaci', huisblad van de parkietenspecialclub (PSC) van de NBV. Ook schrijft Adri regelmatig voor ons bondsblad. Momenteel is hij voor 'Onze Vogels' bezig met een artikelenserie voor liefhebbers die willen beginnen met kromsnavel.

Het begin

Als jongetje van acht jaar was Adri al gek van vogels. Z'n ouders hadden niks met vogels, maar na veel gezeur mocht hij bij oom Free, aannemer en timmerman, gaan vragen of die een vogelkooitje kon maken. Dat kooitje was in een mum van tijd klaar en Adri toog er volmaakt gelukkig mee naar huis. De eerste vogeltjes waren zebra-vinken. Omdat z'n belangstelling meer uitging naar kromsnavel werden er al vrij vlug de eerste grasparkieten gekocht.

Hobby verder uitbouwen

Adri is jarenlang een begaafd voetballer geweest in het eerste elftal van Appingedam. In die tijd bleef de vogelhobby nog vrij bescheiden. Dat veranderde toen hij trouwde met Ria en ze samen een huurhuis betrokken. Daar werden de vogels op zolder gehouden en de verzameling parkieten uitgebreid.

In die tijd kwam hij ook in contact met wijlen Fokke Beswerda, die in Delfzijl een dierspecialzaak runde. Beswerda fokte in die tijd onder andere lori's, maar was met name gespecialiseerd in kwalitatief hoogwaardige Engelse grasparkieten. Die trok Adri bijzonder aan. Via Fokke werd Adri

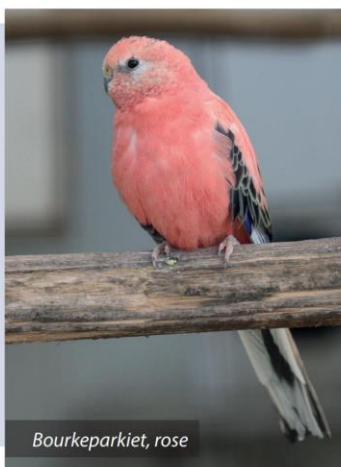
Adri bij zijn voliëres

lid van de vogelvereniging van Appingedam waar hij al snel meedeed aan de tentoonstelling. Vervolgens kwam hij in het bestuur van de vogelvereniging terecht en werd redacteur van het eigen clubblad. Op z'n dertigste werd een eigen huis betrokken in Spijk; de voetbalactiviteiten wer-

den minder en er kwam meer tijd vrij voor de vogels. Er werden in de tuin verschillende voliëres gebouwd. Destijds bestonden de bewoners met name uit Australische parkieten als rosella's, princess of Wales, Port Lincoln.

Man redcapped parkiet

Bourkeparkiet, rose

Koppel agapornis taranta

De interesse in alle soorten kromsnnavels was groot. Regelmatig werd de collectie gewijzigd. Niet alleen vanwege de variatie maar ook om meer kennis op te doen over de verschillende soorten papegaaien en parkieten. In de loop van veertig jaar werden lori's, aratinga's, Australische parkieten, grasparkieten, agaporniden en papegaaien gehouden. Die laatsten moesten overigens al vlug het veld ruimen omdat eega Ria knettergek werd van het vocale geweld van de papegaaien.

Huidige vogels

Vandaag de dag bestaat de collectie uit met name Australiërs: splendidparkiet, turquoiseparkiet, bourks parkiet, barraband, veelkleuren, elegant, red capped, pennant rosella en goudmantel prachtrosella. Daarnaast nog agapornis taranta, hoodedparkiet, forpus xanthops. In de wat grotere gezelschapsvolière vliegen kanaries, binsenastrildes, napoleonwevers, Japanse meeuwtjes, roodmussen, zilverbekjes, driekleur en roodkop papegaaia-madines en kleur grasparkieten; een bonte verzameling dus.

De vogels worden gehuisvest in volières die vijf meter lang zijn en één meter breed; het nachthok meet één bij één meter; het ronde invlieggat heeft een doorsnede van 15 cm. De nestblokken worden in de nachthokken opgehangen. De gezelschapsvolière heeft een bodemoppervlakte van zo'n

tien m². De nachthokken maken onderdeel uit van een ruim en goed geïsoleerd (damwanden) verblijf waar ook nog enkele kleine vluchten (1x1x2 mtr) zijn ondergebracht en verschillende broedkooien.

Keurmeester

Een vogelliefhebber die meer wil weten over z'n vogels vindt vaak een uitdaging in het keurmeesterschap. Zo ook Adri van Kooten. In 2007 voltooide hij de cursus voor keurmeester grasparkieten en grote parkieten bij de NBvV. Een hele uitdaging, niet alleen wat betreft de inhoud van de

cursus, maar ook logistiek. De cursus werd immers op zaterdag gehouden in Soest. Een enkele reis van 2 ½ uur. Je moet er wat voor over hebben....

Inmiddels keurt Adri al vele jaren met veel plezier en verzorgt jaarlijks zo'n twaalf keuringen; voor zo'n keuring moest hij in het verleden telkens vrijaf vragen bij z'n werkgever, maar inmiddels is hij gepensioneerd en heeft hij 'de tijd aan z'n eigen'.

Vogels in de vrije natuur

Het houden en kweken van parkieten en papegaaien heeft Adri altijd geboid. De

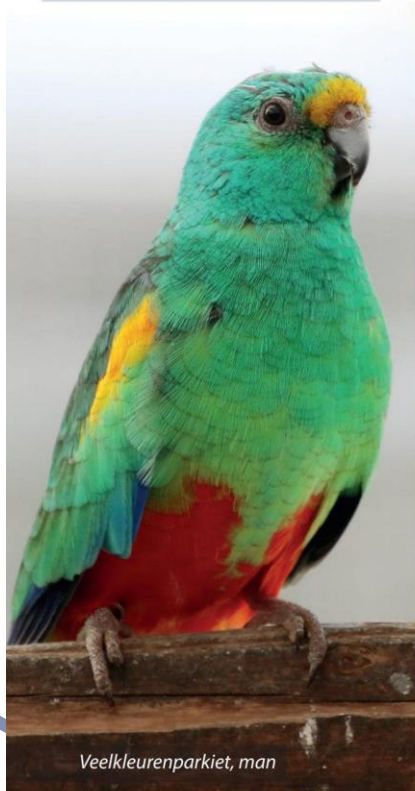
Koppel bourkeparkieten

De /

osel

Turquoise parkiet, man

Veelkleuren parkiet, man

vogels in de vrije natuur hebben echter ook altijd z'n interesse gehad. Niet alleen de vogels in Nederland maar ook die 'ver weg'. Helaas geeft eega Ria niet veel om reizen, maar ze heeft Adri gelukkig wel altijd de ruimte gegeven om er af en toe eens 'uit te vliegen'.

Toen zoon Peter 3 ½ jaar als leraar op Curaçao werkte was een bezoek aan dat mooie eiland z'n eerste verre reis die zeer goed beviel. Met Herman Kremer heeft Adri in 2008 verschillende weken in Australië rond gereisd. Australië, het Walhalla van de parkieten. Een fantastische beleving.

Enkele jaren later heeft hij met z'n zoon Peter een reis naar het vogelparadijs Costa Rica gemaakt. De afgelopen jaren werden Gambia, Zuid-Afrika en Madagaskar bezocht. Op al die reizen zijn duizenden foto's gemaakt waarvan Adri dankbaar gebruik maakt voor z'n lezingen die hij her en der in het land geeft.

Schrijven

Het schrijven van artikelen over vogels is niet iedereen gegeven. Sommige mensen moeten ontzettend veel moeite doen om een fatsoenlijke zin tekst op papier te krijgen. Anderen, waartoe Adri behoort, kunnen vlot een goed artikel schrijven. Als redacteur van het vogelblad van z'n vereniging in Appingedam bleek hij een vlotte pen te hanteren. In 1991 verscheen z'n eerste artikel in een groter tijdschrift, 'Onze vogels'. Vele artikelen zouden volgen. Rond 2004 adviseerde Adri's broer hem om al z'n in de loop van vele jaren geschreven artikelen op internet te plaatsen. Dat advies resulteerde uiteindelijk in de site 'vogelproblemen.nl' die door veel liefhebbers 'gevonden' werd en nog steeds wordt. De site is immers nog steeds in de lucht en zeker een bezoek waard!

Via zijn website kwam Adri in 2001 in contact met uitgeverij 'Welzo media productions'. Deze uitgeverij vroeg Adri of hij interesse had in het schrijven van een boek over de valkparkiet. Een en ander mondde uit in een langjarige samenwerking waarin na het boek 'de valkparkiet' nog verschillende ander vogelboeken geschreven

werden: 'kweken met de valkparkiet', 'Australische parkieten' (deel 1 en 2), 'de rosella's', 'volièrevogels', 'gezelschapsvogels'. Het laatst verschenen boek is 'Papegaaien en parkieten'. Dit tweedelige standaardwerk is in 2008 verschenen (herdruk 2013). 'Papegaaien en parkieten' kostte Adri overigens erg veel energie: ruim twee jaar zat hij elke avond achter de computer te werken aan dit uitgebreide werkstuk van in totaal bijna 900 pagina's! Het is echter beslist de moeite waard.

Sinds 2009 wordt het hoofdredacteurschap bekleed van 'Psittaci', het clubblad van de Parkietenspecialclub van onze bond.

Vandaag de dag schrijft Adri nog volop artikelen voor de 'Parkieten Sociëteit' (als redactielid) en voor 'Onze Vogels'. Bij de NBvV maakt Adri deel uit van de redactie van 'Onze Vogels'. Verder verschijnen er af en toe artikelen van zijn hand in Belgische bladen als 'Witte Spreeuwen' en WPC (West Vlaamse Parkietenclub).

Adri is 'pas' 67 jaar jong. We kunnen als vogelliefhebbers dus nog volop genieten van z'n internetsite, z'n artikelen in de verschillende vogelbladen en in den lande van door hem verrichte keuringen en verzorgde lezingen.

sel

De

Zebravinken zingen mogelijk om elkaar te beïnvloeden tijdens het broeden

Wageningen University & Research

Wilde zebravinken in Australië zingen meer in groepen naarmate meer vogels in de populatie broeden. Ook de zang varieert in verschillende stadia van het broeden en trekt soortgenoten aan. Een mogelijke verklaring voor dit opmerkelijk gedrag is dat de vogels door het zingen proberen elkaars broedgedrag te beïnvloeden. Dat blijkt uit onderzoek van Wageningen University & Research

De uitkomsten van het onderzoek, dat is gepubliceerd in het wetenschappelijke tijdschrift *Current Biology*, zijn verrassend omdat wetenschappers over het algemeen uitgaan van twee verklaringen voor het zingen van vogels: het beschermen van een territorium en het aantrekken van een partner. "Beide verklaringen lijken niet op te gaan voor wilde zebravinken," zegt onderzoeker Hugo Loning. "Ze zijn niet territoriaal en als ze eenmaal een partner hebben, blijven ze die hun hele leven trouw. Bovendien gaan zebravinken niet of nauwelijks vreemd."

Zingen in groepen

Waarom de vogels dan wel zoveel zingen is vooralsnog gissen. Loning is verschillende keren in de Australische outback geweest om veldonderzoek te doen. "Uit de metingen blijkt dat zebravinken zingen in groepen," zegt Loning, "dat is op zichzelf al heel apart." Bovendien zingen de vogels meer als er meer vogels in de popula-

tie aan het broeden zijn en de zang verandert als ook het broeden van stadium verandert. Loning: "Je kan als zebravink dus uit je omgeving horen, hoe het broeden ervoor staat. De vondst dat zang geïnteresseerde soortgenoten aantrekt past ook in dat plaatje." Een mogelijke verklaring is dat zebravinken, die in een onvoorspelbare omgeving leven, hun zang gebruiken om de broedactiviteiten te synchroniseren. Evolutionair gezien is het voor de vogels veiliger wanneer er veel jongen tegelijk zijn, voor het geval er een paar worden gegrepen door roofdieren. Ook het hebben van leeftijdgenoten is waarschijnlijk gunstig voor de sociale ontwikkeling.

Meest bestudeerde zangvogel ter wereld

Dat er nog zoveel onbekend is over de zang van deze vogel is bijzonder, want de zebravink is één van de meest bestudeerde zangvogels ter wereld. Alleen onderzoekt bijna niemand de vogels in het wild. Loning: "Het dier past zich makkelijk aan; daarom zijn er veel onderzoeken gedaan met zebravinken in gevangenschap. Maar de ecologisch relevantere vraag waarom ze zingen, is nooit beantwoord."

Meer informatie

•Het wetenschappelijke artikel *The social role of song in wild zebra finches* is verschenen in *Current Biology* en online te lezen.

Zebravink grijs

En nu iets anders...

Tijdens de Nationale Kampioenschappen in januari 2023 te Zwolle werd er opmerkelijk veel gebruik gemaakt van de mogelijkheid om naar zangkanaries te luisteren. Kanariezang spreekt tegenwoordig kennelijk nog steeds velen tot de verbeelding.

Jaap Plokker

Dat geldt in het bijzonder voor de vogelliefhebbers die zich hebben toegelegd op het houden en kweken van zangkanaries, een wel heel bijzondere tak van onze hobby. Het jaar rond is de zangkanariëkweker heel intensief bij zijn vogels betrokken. Vanwege de aard van de sport, waarbij iedere mannetje regelmatig uit de zangkast wordt gehaald en door de kweker wordt beluisterd, worden zangkanariëmannetjes voor de kweker individuen, met ieder een eigen gedrag en karakter: brutaal, schuchter, zanglustig, en, uiteraard, ook ieder een eigen lied.

Zangkanaries houden en kweken; een unieke ervaring

Luisteren naar vogelzang ontstrest. Tot deze opmerkelijke conclusie kwamen wetenschappers. Luisteren naar kanariezang wordt nog leuker, wanneer je het gezongen lied kunt analyseren. Dan kun je extra genieten van mooie toevormen en kan luisteren naar kanariezang zelfs een positief emotionele ervaring worden. Regelmatig kom ik zangkanariëkwekers tegen die moeiteloos ringnummers oplepelen van kanariëmannen die in het verleden met hun zang een blijvende indruk hebben achtergelaten. Ik durf hier wel te stellen dat van de vogelliefhebbers, die met vogels naar tentoonstellingen gaan, de zangkanariëkwekers tot de groep behoren die het meest intensief met hun vogels omgaan en emotioneel bij hun vogels betrokken zijn.

Zangkanaries kweken is geen abc'tje

Helaas neemt het aantal vogelliefhebbers dat zich op de kweek van zangkanaries toelegt al jaren af. Laten we eerlijk zijn: het houden en kweken van zangkanaries mag dan wel uitermate boeiend en het jaarrond heel afwisselend zijn, het is om diverse redenen niet de gemakkelijkste klus die je

oppakt, wanneer je met het kweken van zangkanaries begint. De hoogste drempel is wellicht het onder de knie krijgen van het kanariëlied, of het nu harzers, waterslagers, of timbrado's betreft. Het lied van een zangkanarie is opgebouwd uit verschillende toeren en wil je de hobby serieus bedrijven en mee willen doen aan wedstrijden dan zul je tijd en energie moeten investeren in het herkennen en globaal beoordelen van de toeren die jouw kanariëmannetjes zingen. Dat is geen gemakkelijke uitdaging.

Luisteren in plaats van kijken

Ik kweek ook zwartbruine Japanse meeuwtjes. Aan de hand van foto's hoe een zwartbruine Japanse meeuw er behoort uit te zien kan ik op mijn gemak mijn vogels stuk voor stuk bekijken en analyseren; ik kan zelfs een ervaren collega kweker er bij halen om samen de vogels te bespreken. Of hij vandaag of morgen, 's zomers of 's winters, langs komt doet niet ter zake, de zwartbruine Japanse meeuw veranderd niet wekelijks van kleur. Zangkanariëkwe-

kers moeten alles op het gehoor doen en hun beoordelen blijft dus beperkt tot de momenten dat de vogel zingt. Zangkanaries zingen echter niet op commando. Wanneer een ervaren kweker zegt welke toer er gezongen wordt is de vogel al weer twee toeren verder. Daar komt bij dat iedere kweker in zijn vogelverblijf een eigen zangmilieu heeft. De door jouw vogels gezongen toeren kunnen daardoor anders klinken dan bij je collega kweker.

Nietseggend keurbriefje

Alsof dit allemaal niet nog ingewikkeld genoeg is maken we het de beginnend zangkanarië liefhebber nog lastiger door hem na de wedstrijd een keurbriefje te geven met cijfertjes voor de gezongen toeren, waarbij hij geen enkel idee heeft hoe zijn vogels gezongen hebben en waarom hij die cijfers voor de gezongen toeren heeft gekregen. Hij mocht er immers niet bij zijn toen z'n vogels beoordeeld werden. Een pas beginnend kweker van zwartbruine Japanse meeuwtjes pakt de keurbriefjes van zijn vogels en loopt langs de stellingen en

Opgericht 4 april 1985

ontdekt, zijn keurbriefjes bestuderend en al kijkend vergelijkend met andere vogels, waarom zijn vogel 89 punten heeft gekregen en de vogel in de kooi daarnaast met 91 punten is gewaardeerd. Hij kan er zelfs nog iemand bij roepen om een en ander uit te leggen.

Een zangkanariëkweker kan niet kijkend vergelijken, hij moet luisterend herkennen en vergelijken. Hij kan er zelfs niet eens iemand bij roepen om het keurbriefje toe te lichten, want zingen zijn vogels dan precies hetzelfde als ze in het keurkamertje hebben gedaan? Dat is maar zeer de vraag.

Drempelverlagend

Waarom de toetredingsdrempel voor een beginnend zangkanariëkweker, die al tamelijk hoog is, nog hoger maken door hem de informatie te onthouden hoe zijn vogels tijdens de keuring hebben gezongen en waarom zijn vogels de scores hebben gekregen die op het keurbriefje staan?

De ervaren zangkanariëkweker is inmiddels zijn eigen keurmeester geworden. Hij weet dat een wedstrijd een momentopname is en hoort zijn eigen vogels vele malen vaker dan de keurmeester op een wedstrijd. Hij is dus het beste in staat zelf te beoordelen wat zijn betere vogels zijn, en heeft daar geen keurbriefje voor nodig. Zo ver is een beginnend liefhebber nog lang niet. Die moet, zeker in de beginfase, op weg geholpen worden.

Een andere benadering - aanwezig bij keuring eigen vogels

Om iemand die graag de uitdaging wil aangaan om met het kweken van zangkanaries te beginnen heeft de Speciaalclub Zang NZHU besloten de toegangsdrempel niet nodeloos hoger te maken dan hij al is en wil tijdens haar clubkampioenschappen een beginnend zangkanariëkweker in de gelegenheid stellen aanwezig te zijn bij de beoordeling van zijn eigen vogels. Behalve een keurbriefje krijgt hij dan ook een 'geluidsbeeld' van hoe zijn vogels tijdens de wedstrijd hebben gezongen. Na de keuring kan de keurmeester desgevraagd aan de kweker kort vertellen waarom hij de vogels zo beoordeeld heeft, wat de sterke punten en wat de verbeterpunten in het lied zijn. Voor de goede orde: het is niet de bedoeling dat de inzender van de keurmeester een instant cursus toerenherkenning en -beoordeling krijgt. Daarvoor is de keurkamer niet de geëigende plek. Wel verlaat de beginnend liefhebber de keurcabine met een beeld hoe zijn vogels gezongen hebben en waarom ze de punten hebben gekregen die op het keurbriefje staan. Dat is al een grote verbetering met zoals het nu is, althans volgens de Speciaalclub Zang NZHU.

Alleen bij Speciaalclub Zang NZHU

Ook hierover mag namelijk geen misverstand ontstaan: andere speciaalclubs van waterslagers en harzers houden het liever zoals het is, namelijk een besloten keuring van de zangkanaries voor alle inzenders, dus zonder 'pottenkijkers' in de keurkamer. Ook een deel van het keurmeesterkorps houdt het liever bij het oude, maar de NZHU heeft gelukkig een paar keurmeesters bereid gevonden de uitdaging aan te gaan en op deze wijze de toetredingsdrempel te verlagen, om die mooie en uiterst afwisselende tak van sport te stimuleren, die het houden en kweken van zangkanaries nu eenmaal is.

Wat levert lidmaatschap van de Speciaalclub Zang NZHU je op?

Wil iemand de uitdaging aangaan om zangkanaries te gaan kweken en besluiten lid te worden van de Speciaalclub Zang NZHU dan weet hij of zij dat de club op

Zingende waterslager

alle mogelijke manieren hem of haar wil helpen de beginnersperikelen te overwinnen, zoals de mogelijkheid bij leden goed kweekmateriaal aan te schaffen voor een betaalbare prijs, ondersteuning bij het onder de knie krijgen van het kanarielied en dus ook de mogelijkheid om aanwezig te zijn bij de keuring van zijn of haar eigen vogels op de clubwedstrijd. Aan de wedstrijd is altijd een studiedag verbonden, waarop ook nog gelegenheid is om met elkaar vogels af te luisteren. Mocht het niet meer mogelijk zijn op de komende clubkampioenschappen hiervan gebruik te maken dan is volgend jaar een nieuwe kans, met mogelijk zelf gekweekte waterslagers of harzers. Je bent te allen tijde welkom.

Meer informatie over de Speciaalclub Zang NZHU en het houden van zangkanaries vind je op de website van de club, www.zangkanaries.nl. Voor persoonlijk contact wordt verwezen naar de secretaris van de vereniging Piet Hagenaars, e-mail piethagenaars@outlook.com.

Hoe begin je met Europese (zang)vogels? 5 - Roodstaartjes

Lou Megens

We hebben in Nederland twee soorten roodstaartjes (Phoenicurus), de zwarte roodstaart en de gekraagde roodstaart. Hoewel ze tot dezelfde familie behoren en qua bouw ook erg op elkaar lijken, zijn er toch best grote verschillen waar te nemen. Zeker in onze avicultuur iets waar we ons voordeel mee kunnen doen. Beide vogels laten hun staartje trillen wanneer ze landen, wat een grappig gezicht is. Het voer bestaat uit een insectenpatee, aangevuld met pinkies en wat meelwormen. Wanneer er jongen zijn geven we levende buffalo's erbij en laten de (bruine) meelwormen weg. De witte (net vervelde) meelwormen kunnen we wél geven. Eventueel aanvullen met fijn geknipte wasmotlarven en/of krekeltjes. Kijk wat de vogels opnemen en laat ze ruim van tevoren ook wennen aan het voer dat je geeft wanneer er eenmaal jongen zijn.

De zwarte roodstaart, vanwege zijn uiterlijk (van de man) wordt hij ook wel roetvegtje of schoorsteenmannetje genoemd. Maar die mooie zwarte kleur en witte kleine vleugelpennen krijgen de mannen normaal toch echt pas na de tweede herfststui! In het eerste jaar zien man en pop er nagenoeg gelijk uit, zodat een DNA veeronderzoek vereist is om een koppel samen te kunnen stellen. De zang is best aardig; er zit in het liedje echter altijd een knarsend

geluidje, net alsof je knickers in een zakje beweegt. Het zijn redelijk vredelievende vogels die we in de winter niet van elkaar hoeven te scheiden. Naar medebewoners zijn ze niet echt agressief wat natuurlijk wel van de ruimte afhangt. Ook zijn ze winterhard. Ze maken graag gebruik van een halfopen nestkast, dat ruim bemeten moet zijn en liefst een beetje bouwvallig. Als nestmateriaal verstrekken we kokosvezel, sisaltouw en dierenhaar voor de afwerking van het nest. Er worden 4-5 witte eitjes gelegd, die dertien dagen bebroed worden. Wanneer de jongen eenmaal 30 dagen oud zijn, zijn ze ook zelfstandig. Ringen doen we op dag zes met 2,5 mm; naar mijn ervaring is het niet nodig om de ringen af te plakken.

De gekraagde roodstaart, een prachtige verschijning die echter enorm agressief wordt naar soortgenoten buiten het broedseizoen! We moeten derhalve de man en pop absoluut scheiden in de herfst en winterperiode! Ook naar andere (speciaal rood gekleurde) vogels is de man agressief! Het best geven we ze een vluchtje apart, of samen met andere niet rood gekleurde vogels gaat ook prima. Zijn lied is prachtig om te horen en dat laat hij ook frequent horen. Ook deze vogels zijn goed bestand tegen onze

Man zwarte roodstaart, © P. de Dreu

EUROPESE VOGELS

winterse koude. Het zijn holenbroeders, dus geven we ze een nestkast met een (ruim) gat. Ook in de natuur maakt hij graag gebruik van ruime nestopeningen. Het te verstrekken nestmateriaal is identiek aan dat van de zwarte roodstaart. Er worden 5-7 prachtig hemelsblauwe eitjes gelegd, die ook weer dertien dagen bebroed worden. Het ringen van de jongen en uitvliegen is hetzelfde als bij de zwarte roodstaart. Eenmaal uitgevlogen zien de gespikkelde jongen eruit als jonge roodborstjes, maar er is duidelijk al een rood staartje te ontdekken. Na de herfststui zien we de duidelijk waarneembare verschillen tussen man en pop. Deze mooie vogel is een aanwinst in uw vogelbestand!

sel

De

Ewout van der West (12) is een jeugdlid van formaat

© Louis van Kelckhoven

De dichter Trijntje Fop (pseudoniem van Kees Stip) maakte het dorp Siddeburen in de gemeente Midden-Groningen onsterfelijk door zijn limerick De bok van Siddeburen: 'In 'Siddeburen was een bok/die macht verhief en wortel trok'... (voor de volledige tekst zie kader). Aan het plezierdicht dankt Siddeburen een standbeeld van een bok.

Bij het 'Sibboerster' gezin Van der West staan geen bokken en de zwartbleschappen in weiland achter het huis zijn van de burens. Bij Jeroen en Evelien van der West en hun drie zoons Rens (15) en Ewout (12), beiden jeugdlid van de NBvV, en Silas (8) draait het om vogels. In alle soorten en maten, lopend en vliegend, zolang er maar veren op zitten.

Rens heeft tijdens het bezoek van Onze Vogels griep (in de meivakantie, zul je altijd zien), en dus schuift Ewout aan tafel aan. De kleurgrasparkietjes waarmee hij op een jeugdtag van het district Groningen verscheen vallen inmiddels onder zijn broer Rens (15). Die heeft ook de valkparkieten en halsbandparkieten. Wat kromsnavels betreft houdt Ewout het op agaporniden (roseicollis en nigrigenis).

Waar het gaat om kooi- en voliërevogels zijn de kanaries zijn favoriet. „Ze zingen mooi, zijn wat actiever en hebben mooie kleurtjes”, somt hij de voordelen op. Het soort kanaries dat hij houdt maakt al iets meer duidelijk over de voorkeur van de jonge vogelhouder. Het zijn postuurkanaries: Glosters en Zwitserse Frisé's. Vorm- en houdinggrassen dus. Die voorliefde moet haast wel in de genen zitten. Vader Jeroen van der West wijdt zich al zijn hele vogellevens aan de standaard grasparkiet.

Waar Ewouts hart écht sneller van gaat

Ewout met een Serama hoen

kloppen zijn de gaditano's. Een, wat wordt genoemd, blazende kropper. Een grote, temperamentvolle, want van oorsprong Spaanse vogel en een prima vlieger. Tam en al snel vertrouwd met de verzorger. Zoals eenmaal in het duivenhok al snel duidelijk wordt. Behendig neemt Ewout een van de forse duiven in zijn handen en wijst op

de omvangrijke krop. „Op een show moet een duif die zo groot mogelijk opblazen en goed showen.”

Duiven

Duiven zijn handelbaarder dan een kanarie of kleurgrasparkiet. Vastpakken, de vleugels uitvouwen of het dier leren zichzelf

Ewouts domein

Gaditano kropper

Serama hoen

te laten zien. Goed showen voor de keurmeester door zich goed te stellen. De gaditano's kwamen via zijn vader op Ewouts pad. Jeroen van der West houdt Hollandse kroppers. Een collega bedacht dat daar wel een koppel gaditano's bij zou passen. Inmiddels telt de collectie zo'n twintig ouderdieren en hebben de Spaanse kroppers een eigen afdeling. In vrije vlucht zijn de vogels een lust voor het oog, maar ook in het landelijk gebied van Groningen kennen ze roofvogels. Ewout heeft al een paar duiven verspeeld aan de sperwer. „De vrouwtjes-sperwer, want voor het kleinere mannetje zijn deze duiven te groot om te slaan.”

Naast de voliëres met parkieten en tropische vogels horen tot de collectie duiven op het erf van de familie Van der West ook King duiven, oud-Hollandse meeuwen en takla's (Turkse tuimelaars) van Ewout. Die ook nog Serama's fokt, de kleinste kippen. In eenzelfde ruimte bevinden zich de Chinese dwergkwartels in verschillende kleurslagen, maar in de kleurbenamingen moet Ewout zich naar eigen zeggen nog wat meer in verdiepen. Ondertussen zet hij geroutineerd een Seramahaantje op de tuintafel en laat het zich stellen. „Ze moeten voor de keurmeester echt stil blijven staan.”

Kippen

Wat de kippen betreft is Ewout van het ene uiterste, want begonnen met de grote Noord-Hollandse blauwe, naar het andere

gegaan. De Serema heet immers de kleinste kip te zijn. „Op de Noord-Hollandse blauwe raakte Ewout uitgekeken”, vertelt zijn vader. Lachend: „Het probleem was dat van deze soort maar één kleur erkend is.” Ewout leest op internet veel over zijn vogels”, zegt Jeroen van der West. „Hij kent de eigenschappen van de dieren en weet wat er in de standaard gevraagd wordt. Online heeft Ewout contact met liefhebbers waar het gaat om vraag en aanbod.” Zo legde hij onlangs contact met een fokker van Gaditano's in Voorhout, bij Den Haag, bij wie hij twee koppels bestelde. „Ewout heeft de man zelf gebeld en een afspraak gemaakt”, lacht Jeroen. „Vervolgens kwam hij mij vragen of ik wel tijd en zin had om op een zaterdag met hem naar Voorhout en terug naar Siddeburen te rijden. Later kwam ik erachter dat we bij de beste Gaditano-fokker van Nederland op bezoek waren.”

Postduiven

Omdat de Spaanse kroppers niet bekend staan als de beste ouders, houdt Ewout postduiven als pleegouders achter de hand. Terwijl hij nog even een bijzondere kleurslag (poederblauw) aanwijst, vertelt hij over kropverzuring. Daar zijn de gaditano's gevoelig voor wanneer er teveel melk in de krop achterblijft, en hoe dat verholpen kan worden.

„Ik vind het leuk om met de dieren bezig te zijn”, vertelt Ewout, bezig aan zijn laatste jaar op de basisschool en behalve jeugdlid

bij de NBvV, ook jeugdlid bij de Winschoter Pluimvee- en Konijnenclub (WPKC) is. „Het is interessant om over de dieren te lezen. Leuk om ouderdieren met passende, elkaar aanvullende eigenschappen aan elkaar te koppelen en daar het resultaat van te zien. Uiteindelijk is dat ook leuk om met mijn zelf gefokte dieren naar de show te gaan en te horen wat de keurmeesters ervan vinden.”

De bok van Siddeburen

In Siddeburen was een bok die macht verhieft en worteltrok.

Die bok heeft onlangs onverschrokken de wortel uit zichzelf getrokken, waarna hij zonder ongerief zich weer in het kwadraat verhieft.

Maar 't feit waardoor hij voort zal leven is, dat hij achteraf nog even de massa die hem huldigde met vijf vermenigvuldigde.

Serama hoen

Duitse kuif, van tweeën één

De Duitse kuif spreekt menig bezoeker van een vogelshow wel aan. Een mooi gekleurde kanarie met een parmantige kuif. En zeker wanneer dat kuife gepigmenteerd is en mooi afsteekt tegen de rest van het lichaam.

Henk Branje en Theo Minten

Een kleurkanarie met een kuif. Een leuke verschijning maar niet de gemakkelijkste kleurkanarie met kuif ofwel kuifkanarie met kleur. Dit postuurkanarieras staat op keurmeestervergaderingen wel eens ter discussie. Is het eigenlijk wel een postuurkanarie of is het een kleurkanarie die eigenlijk door een kleurkanariekeurmeester beoordeeld zou moeten worden? In de praktijk lost dit probleem zich doorgaans vanzelf op omdat de postuurkeurmeester vaak z'n collega kleurkanariekeurmeester vraagt naar de kwaliteit van het 'kleurkanariegedeelte'. Eigenlijk een vogel die 'van twee walletjes eet'.

Het is een postuurkanarie met kleurkanarie-eigenschappen. De kleur is weliswaar niet zo belangrijk bij de toekenning van de punten, maar toch verwacht men dat de vetstof- of pigmentkleur overeenkomt met die van de 'originale' kleurkanarie-kleur. Een bijkomend maar interessant voordeel van de kweek van Duitse kuiven is dat de ongekuifde vogels ingestuurd kunnen worden als kleurkanarie! Serieuze kwekers fokken dit postuurkanarieras met name in wit en geel. Voordeel van dergelijke kleurslagen is dat je de veerlengte goed in de gaten kunt houden. De kuifactor is een dominante factor: je kunt de kuif dus vrij snel in elke kleur fokken.

In de praktijk kom je allerlei goede en slechte kwaliteit vogels tegen. Bij de slechte kwaliteit is het vaak met name de kleur die onvoldoende is. Voor de kleur staat op de keurlijst een maximum van 20 punten. Een vogel met een uitmuntende kleur krijgt vlot 19 punten; een goede kleur 18 punten; matige vogels krijgen 16 of 17 punten op de keurlijst. En met zo'n lage waardering voor kleur valt de vogel automatisch buiten de boot voor een hoge klassering.

Kuif

De kuif is een erg belangrijk onderdeel van de Duitse kuif en is totaal niet te vergelijken met het mooi ronde beatlekuife van de gloster. Die van de Duitse kuif moet namelijk een hoefijzervormige vorm hebben. De aansluiting van de kuif in de nek is wel een groot probleem: deze sluit bijna nooit perfect aan in de nek; er zit altijd een kaal plekje dat als het goed is onder de bevedering verstopt zit en dus niet zichtbaar is. Een storende fout vormen de hoortjes die Duitse kuiven vaak laten zien boven de ogen. De bevedering staat open en het mooie van de kuif is dan meteen weg.

De kuif mag niet te ver naar achteren door lopen; de kuif mag niet ovaalvormig zijn en zeker niet op de kuif van een gloster lijken. Bij vetstofkanaries mag de kuif volledig gemelaniseerd zijn. Maar enkel de kuif en niet een andere plaats van het lichaam. Dat wordt

Duitse kuif, wit, © Pütz

als 'bont' aangemerkt waarna de vogel geen puntenwaardering meer krijgt. Ook wanneer de melanisatie van het kopje verder door loopt achter de kuif wordt dit aangemerkt als zijnde bont. En hetzelfde geldt voor een kuif die half lipochroom en half melanine is.

Kleur

Welke de kleur van een Duitse kuif ook moge zijn, ze moet aan dezelfde eisen voldoen als die van een 'normale' kleurkanarie. In de praktijk komt het er op neer dat Duitse kuiven met name in vetstof (geel, rood, wit) gefokt worden. De meeste vogels op de show zijn geel lipochroom en daarna komen de witten. En een enkele keer betreft het gemelaniseerde vogels. Voor de serieuze kweker is het van belang om voor een goede beoordeling en keuze van de kleur de standardeisen van de desbetreffende kleurkanarie te raadplegen. En wanneer je een gele Duitse kuif met veel te lichte vleugelen staartpennen als 'witvleugel' instuurt, zal een keurmeester daar niet zo maar 'in trappen'...

POSTUURKANARIES

Vorm en grootte 15 punten
Kleurkanarietype; borst niet te zwaar, rug licht gewelfd. De vleugels goed aangesloten. Lengte 14 centimeter

Bevedering 15 punten
Gladde en glanzende bevedering; goed aansluitend aan het lichaam

Houding 10 punten
Onder een hoek van zestig graden; levendige presentatie

Conditie 10 punten
Gezond, zuiver en goed verzorgd

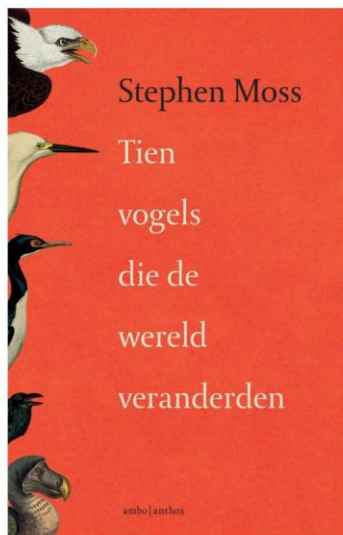
sel

BOEKBESPREKING

Tien vogels die de wereld veranderden

Redactie

Een interessant boek, geschreven door de Britse schrijver Stephen Moss. Het boek behandelt een tiental vogels waarbij hij op boeiende wijze omschrijft op

welke manier die vogels de wereld veranderden. Bijvoorbeeld de Humboldt aalscholver waar misschien geen enkele lezen van 'Onze vogels' ooit van gehoord heeft. Deze vogels leven op eilanden langs de Zuid-Amerikaanse kust waar leven en broeden en..... gigantische hoeveelheden mest produceren, de guano. Toen de mest van de eilanden werd afgegraven en naar Europa getransporteerd veranderde dit de landbouw totaal. De guano was geweldige kunstmest die enorme productieverhogingen in de landbouw mogelijk maakte.

Een tweede soort die besproken wordt is de kleine zilverreiger. Reden? In de dertiger jaren was er een enorme handel in vogelveren voor de mode: de veren kwamen terecht op de hoeden van honderduizenden dames, met name in Europa en Noord-Amerika. De kleine zilverreiger was een van de soorten die op uitsterven stond vanwege z'n prachtige sierveren. Er kwam reactie gericht tegen het ongebreideld doden van vogels voor hun veren. Het resultaat was de oprichting van de eerste vogelbeschermingsorganisaties in het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten. Nog een soort; de dodo. Symbool voor de kwetsbaarheid van de natuur en de onver-

antwoorde manier waarop de mens omgaat met diezelfde natuur. De dodo was een niet-vliegende vogel op het eiland Mauritius die binnen zo'n vijfenzeventig jaar was uitgeroeid, nadat het eiland voor het eerst werd aangedaan door zeevaarders.

De verhalen van Stephen Moss stemmen tot nadenken over de manier waarop wij omgaan met de natuur in het algemeen en met onze vogels in het bijzonder.

Het paperback boek telt 350 pagina's, waarvan 50 pagina's noten en verwijzingen naar internetartikelen. De prijs van het boek bedraagt 23.99 euro.

Titel: "tien vogels die de wereld veranderden", ISBN 978 90 263 6213 2

De,

Kennisoverdracht

© Redactie

Een van de doelstellingen van de NBvV: het bevorderen van een kennis- en informatieoverdracht naar haar leden toe waardoor zij in staat kunnen zijn hun vogels hobbymatig en duurzaam te houden, met inachtneming van de normen en waarden op het gebied van de gezondheid en het welzijn van hun vogels.

De Commissie Dierenwelzijn van de NBvV heeft, achter de schermen, enorm veel werk verricht om zoveel mogelijk informatie voor de vogelliefhebber te vergaren en in teksten te verwerken. Zo zijn er houderijrichtlijnen opgesteld voor zo'n vijfhonderd (!) vogelsoorten die in avicultuur gehouden worden. Dit niet alleen voor de leden, maar ook voor diegenen die over onze schouder meekijken naar onze hobby. Om ze te laten zien dat de liefhebbers in staat zijn om succesvol vogels te houden én te kweken!

In de houderijrichtlijn worden algemene gegevens weergegeven over het houden van een bepaalde vogelfamilie en meer specifiek over een vogelsoort binnen die

familie. Je kunt hier waardevolle informatie vinden over de vogelsoort waar je als liefhebber in geïnteresseerd bent.

Wil je, als voorbeeld, meer informatie over het houden van wevervogels, en in het bijzonder over de Emin's mus, dan kun je die informatie als volgt verkrijgen:

1. Ga naar de site van de Bond: Nbv.nl
2. Ga naar 'downloads'
3. Ga naar 'dier en welzijn'
4. Ga bij 'handleiding houderij richtlijnen' naar 'passeridae', de familie der weverachtigen waartoe de Emin's mus behoort
5. Scroll door het document en vind algemene informatie over wevervogels en vervolgens over de Emin's mus.

Er is ook een literatuurlijst opgenomen in het document.

In het geval van de Emin's mus wordt verwezen naar de site van de NBvV werkgroep 'www.ploceidae.eu'. Je kunt vanuit het document meteen inloggen bij deze werkgroep! Deze werkgroep, 'n soort specialclub, houdt zich bezig met het actief houden en fokken van wevervogels en

beschikt over veel praktische kennis. Wil je echt in de wevers 'duiken', dan kun je lid worden van deze club vogelliefhebbers en nog meer info verkrijgen en, nog zeker zo belangrijk, in contact komen met andere kwekers van wevers.

Onder het kopje 'Inventarisatie fokverslagen' staat vermeld in welk maandblad van 'Onze Vogels' een kweekverslag te vinden is.

Daarvoor moet je terug naar de homepage van de NBvV en kun je. Het op de volgende manier opzoeken:

1. Ga naar de site van de Bond: Nbv.nl
2. Ga naar 'actueel'
3. Ga naar 'multimedia'
4. Ga naar 'onze vogels'
5. Klik op de jaargang die je zoekt.
6. Scroll door de jaargang, op zoek naar je artikel.

Succes met je zoektocht

Een bijzondere woongemeenschap...

© Gerard van den Akker

Door de jaren heen probeer ik mijn tuin zoveel mogelijk vogelvriendelijk in te richten met allerlei planten en struiken die beschutting en nestgelegenheid bieden voor vogels.

Naast vogelfokker ben ik ook een fervent natuur- en vogelliefhebber, wat volgens bepaalde personen en organisaties niet samen (kan) gaan.

Niet alleen bomen en struiken maar ook nestkasten en bijvoorbeeld een overdekte houtopslag bieden rust en nestgelegenheid. Ieder jaar opnieuw wordt door diverse vogels dankbaar gebruik gemaakt van deze beschutting voor nest en slaap. In mijn tuin heb ik enkele jaren geleden een acacia geplant die inmiddels groots uitgegroeid is en door het knotten ervan mooie vergroeiingen zijn ontstaan. De boom is begroeid met Hedera tot enkele meters boven de grond. Aan deze boom heb ik ook een mezenkast opgehangen die door de jaren heen ook al tientallen jonge kool- en pimpelmezen heeft opgeleverd. Het is telkens weer een mooi gezicht hoe intensief de oudervogels hun kroost verzorgen. Door de tijd heen hebben andere vogels al van deze nestgelegenheid gebruik gemaakt.

Afgelopen jaar was wel heel erg bijzonder. Op 1 mei was de peil datum en hebben maar liefst 5 verschillende soorten vogels hun "intrek" genomen in deze acacia. Als eerste heeft de Turkse tortel een nest gebouwd en hebben 2 jonge duiven het levenslicht aanschouwt.

Regelmatig kwam ook de pimpel- en koolmezen de nestkast inspecteren. Beide paartjes toonde belangstelling maar uiteindelijk

Acacia

Nestje winterkoninkje

Houtopslag

Winterkoninkje, © H.Branje

heeft het koolmezenpaar intrek genomen en sleepte volop met restmateriaal. Intussen vertoonde enkele heggemussen hun vlinderende baltsvlucht rond en in de boom en zochten en vonden een geschikte nestplaats op ooghoogte meer aan de achterzijde in de Hedera.

Merels

Een koppel merels hadden reeds vroeg in het voorjaar ook hun belangstelling getoond maar nestelde eerst bij de buren waar ze, nadat hun nest voltooid was, werden verjaagd. Uiteindelijk besloten zij dan ook om gebruik te maken van de beschutting en bouwde hun nest in een wig van enkele takken in mijn acacia en na zo'n twee weken broeden kwamen 3 jonge merels uit het ei gekropen. Door de tijd heen kwam ook wel eens een winterkoninkje op bezoek in mijn tuin en bezocht regelmatig de overdekte houtopslag. Dit bezoek werd frequenter en luid fluitend bakende de man zijn territorium af vanaf een hoge tak in de acacia. Op een gegeven moment was hij druk doende met het aanslepen van mos en fijne plantenworteltjes in de houtopslag. Enkele dagen later had hij meer aandacht voor de bonte Hedera die tegen mijn vogelverblijf groeit en bouwde een nieuw nest, weliswaar dicht bij de grond. Weer een paar dagen later zag ik dat hij ook zijn voorkeur had voor de Hedera van de acacia. Nu de drie nestjes klaar waren kwam het vrouwtje om haar keuze te maken. Ogenschijnlijk vond zij het wel moeilijk om de juiste keuze te maken. Over en weer werden de nesten bezocht en geïnspecteerd en uiteindelijk voor het nest in de acacia gekozen.

Tortelduiven

Intussen zijn de jonge tortels al behoorlijk gegroeid en hebben het nest reeds verlaten. De meeste bewoners koesterden hun legsel en sommige waren al met broeden begonnen. Door het grote aantal

jongen dat mogelijk geboren gaat worden is de voedselconcurrentie niet groot te noemen ondanks dat de meeste hun jongen grootbrengen met insecten en wormen maar gelukkig woon ik in een vrij groen deel van het dorp, dus voedsel genoeg. Achter mijn tuin is een weiland waar wat geitjes lopen, dat zorgt voor voldoende regenwormen voor de jong merels. De heggenmussen scharrelen wat rond in de tuin tussen de planten en pikken ook nog wat gemorste zaden op van mijn vogels en de koolmezen vinden ook voldoende rupsjes etc. De winterkoninkjes zullen het met wat kleinere insecten en bladluizen moeten doen, maar deze zullen te zijner tijd ook voldoende aanwezig zijn mits de temperatuur wat zal stijgen.

Ondanks de verscheidenheid en territoriumgedrag zijn deze vogelsoorten erg verdraagzaam naar elkaar toe, daar zou de mensheid een voorbeeld aan kunnen nemen.

Naast mijn eigen vogelkweek geeft deze manier van meewerken aan het in stand houden van vogelsoorten ook veel voldoening en ik leer er ook weer van zoals het gedrag en onderlinge verstandhouding. Ik heb genoten van het uiteindelijke resultaat wat deze ene boom opgeleverd aan jonge nakweek en wachten in spanning af wat de nieuwe lente zal brengen.

voedsel

COLUMN

Keurmeester 152

Het bestuur van de keurmeestersvereniging (KMV) heeft een vereenvoudigde 'nieuwe erkenningsregeling mutanten' vastgesteld. De regeling wordt ter advies voorgelegd aan de studiegroepen van keurmeesters in den lande.

Louis van Kelckhoven

Het doel van de regeling is om indien mogelijk nieuwe, enkelvoudige mutanten te erkennen en te zijner tijd op te nemen in het NBvV-vraagprogramma. Erkennen of afwijzen gebeurt door leden van de betreffende technische commissie en aangewezen experts.

De ter beoordeling voorgedragen mutatie moet allereerst herkenbaar zijn. Het moet verklaarbaar zijn wat er in de bevedering gebeurt, dus hoe het afwijkende uiterlijk tot stand komt. De voorgedragen mutant mag geen buitenissige kenmerken hebben; geen gefriseerde bevedering en geen vergroeiingen van poten en/of hoorndelen. Selectievormen worden niet gevraagd, evenals combinaties met twee reducerende factoren.

Om erkend te kunnen worden moeten de nieuwe mutanten, één- en overjarige vogels, mannen én poppen in de verhouding 4-3 of 3-4, worden getoond op het Nationaal Kampioenschap (NK). Alle vogels worden als enkeling ingeschreven in de groep niet erkende mutaties/mutatiecombinaties. Een herkenningsbeschrijving wordt bijgeleverd.

De erkenningsaanvraag gaat vergezeld van documentatie gericht aan de betreffende technische commissie (kleur- en postuurkanaries of tropen & parkieten). Naast de werknaam die de kweker aan de nieuwe mutatie geeft, wordt ook de vererving omschreven en wordt aangegeven hoeveel vogels in de nieuwe kleurslag zijn gekweekt. Zijn de vogels als nieuwe mutatie of mutatiecombinatie als eens getoond (en volgens de regel met maximaal 90 punten gewaardeerd!), dan worden die keurbrieven meegestuurd.

Aan de hand van de ingezonden vogels en het bijgeleverde papierwerk oordelen leden van de technische commissie en aangewezen experts of de nieuwe mutatie kan worden erkend. Het kan ook zijn dat deze

nog verdere ontwikkeling behoeft. Afwijzen kan ook, wanneer de mutant niet aan de voorwaarden voldoet en dat naar verwachting in de toekomst ook niet zal doen. Is de nieuwe enkelvoudige mutant eenmaal erkend, dan wordt in overleg met de betreffende speciaalclub door de technische commissie een standaard opgesteld. Dat is ook het moment waarop wordt bekeken of combinaties met de nieuwe mutant tegelijkertijd kunnen worden toegevoegd.

Het totale pakket wordt door de KMV bekrachtigd en de mutatie wordt opgenomen in het NBvV-vraagprogramma zodra dat vijfjaarlijks wordt vastgesteld. Tot die tijd kan de mutatie (met ingang van het vraagprogramma 2024-2029) worden ingestuurd in groep 999 (nieuw erkende mutanten). Nieuwe, niet erkende mutanten en/of mutatiecombinaties kunnen worden ingezonden in groep 900.

De /

Bondsmededelingen juli 2023

De
Vogel

VAN DE KEURMEESTERVERENIGING

Mevrouw A. Broeren van Aart uit Oudenbosch doet geen tafelkeuringen en is voortaan alleen te bereiken op mobiel nummer 06-23962328

De keurlijst Waterslagers is aangepast en is via de website te downloaden.

Tropische vogels en parkieten

M. van Doorn uit Bladel heeft een nieuw mailadres martvandoorn10@gmail.com

H.A. Jansen is verhuisd naar Gervehof 28, 3882 AT Putten, telefoon 0341-786197

DISTRICT ZEELAND

Binnen de afdeling Zeeuws Vlaamse Vogelvrienden Axel A38 hebben we verschillende jubilarissen mogen huldigen, waaronder van links naar rechts: Dhr. Fred Lion 50 jaar lid en Dhr. Cor Hamelink 60 jaar lid.

DISTRICT GRONINGEN

Bij de vogelvereniging Eemsmond was de 90 jarige A.J. Ligtlee 65 jaar lid. Naast de jubileumspeld van de NBvV voor zijn 65 jarig lidmaatschap kreeg hij ook nog een oorkonde en een prachtige bos bloemen overhandigd. Op de foto krijgt hij de oorkonde uitgereikt van de voorzitter van de vereniging dhr. A. van Kooten. Vermeldenswaardig is dat de heer Ligtlee binnen de vereniging gedurende tientallen jaren de functie van penningmeester heeft vervuld.

DISTRICT LIMBURG

Tijdens de maandvergadering van april werd de heer Sjuul Linssen in het zonnetje gezet en gehuldigd voor zijn 50 jarig bondslid maatschap. De huldiging vond plaats door voorzitter Wim Bastiaans en secretaris Lei Smeets van district Limburg. Sjuul heeft gedurende die periode veel voor Exparka (402) betekend. Hij heeft naast bestuurstaken ook zitting genomen in diverse commissies en dergelijke. Op de foto, links de jubilaris, midden Wim Bastiaans en rechts Lei Smeets.

Op de laatst gehouden brunch bij de Paesstjal werd gevierd dat De Gevederde Vriend Reuver 70 jaar bestaat. De bestuursleden Leo Smeets, Eric Simons en Jack Gubbels en de vereniging werden door District voorzitter Wim Bastiaans en bestuurslid Ger Souren in het zonnetje gezet. In de hoogtij dagen hadden wij wel 70 leden en Provinciaal Landelijk en op Wereld niveau zijn prachtige resultaten neergezet. Nu hebben wij nog 17 leden maar de kwaliteit in de breedte is nog

steeds goed. Wij hopen er nog vele jaren achter te kunnen zetten.

De

DISTRICT OVERIJSEL

Ons lid Gerrit van Someren is 60 jaar lid van de NBvV. In verband hiermee is hem de bijbehorende speld door districtsvoorzitter Harry Oude Vrielink opgespeld. Bestuur en leden van Ons Genoegen Lettele (113) feliciteren Gerrit dan ook van harte met dit jubileum.

Tijdens de jaarvergadering van vogelvereniging Florissant uit Oldenzaal hebben we afscheid genomen van Jos Bijen als voorzitter. Hij blijft wel lid van het bestuur.

Jos is sinds 1983 lid van Florissant. Tijdens het 40-jarig jubileum van Florissant in 1993 was hij lid van de jubileum

commissie. Door de nauwe samenwerking met het toenmalige bestuur werd hij gepolst om voorzitter te worden. 30 jaar lang heeft hij deze functie uitgeoefend. In deze periode hebben er vele veranderingen onder zijn leiding plaats gevonden. Op de feestmiddag 8 juli a.s. viert Florissant haar 70-jarig jubileum. Dan mogen we Jos huldigen met zijn 40-jarig lidmaatschap. Hopelijk kan Florissant nog vele jaren van zijn inbreng genieten.

DISTRICT ZUID-HOLLAND

Met trots kunnen we melden dat wij binnen onze afdeling V.V. De Kolibri Noordwijkerhout e.o. drie jubilarissen hebben die 50 jaar lid zijn van de NBvV. Wij feliciteren Paul van Hage (foto links), Guus Compier (foto rechts) en Cees Spruijt.

DISTRICT UTRECHT

Op Donderdag 13 April is de heer Peter Besters gehuldigd voor zijn 60-jarig lidmaatschap bij onze vereniging in de Bilt- Bilthoven. Deze onderscheiding werd uitgereikt door onze District voorzitter Ronald van der Putten, en heeft Peter nog wat mooie woorden toegesproken. Van harte gefeliciteerd met dit mooie jubileum Peter!

Speld voor Riekus Haan

Op 3 mei werd een presentatie die gegeven werd bij de Speciaalclub Kleurkanarie Noord Nederland in Oosterwolde onderbroken door de komst van NBvV voorzitter Albert Zomer. Na een inleidend praatje werd aan de zeer beduusde Riekus Haan de NBvV speld "Bijzonder Gewaardeerd Lid NBvV" uitgereikt.

Riekus heeft zich gedurende minimaal 25 jaar zeer verdienstelijk gemaakt voor de NBvV. Zo is hij in 2009 in het KVV bestuur gekomen, terwijl hij al jaren actief was als docent/begeleider van aspirant keurmeesters. Hij is voorzitter TC geweest en de (mede) oprichter van de SKNN. Meer dan 40

jaar was hij keurmeester. Zijn sterkste punt! Collegialiteit, bescheidenheid en samenwerking. Een terechte toekenning voor een aimabel persoon.

sel

De

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

C. v.d. Niet en Mevr. L. Westgeest, afd. Noordwijkerhout (N16);
D. Verhagen, afd. Reusel (R04);

Jubilarissen 50 jaar

P. van Hage, G. Compier en C. Spruijt, afd. Noordwijkerhout (N16);

Overledenen

H.J. Suelmann uit Bargercompascuum was penningmeester van V.V. "De Gevleugelde Vrienden", afd. Bargercompascuum (B19);

A. G. H. Kreuwels, Banholt (421); J. den Besten, Leerdam (L16); W.U.J. Muijsers,

Maasbree (H09);

H. Haringa, Franeker (F01); W.W. van de Belt, Deventer (D01); G. Boomkamp, Lonneker (E28);

A. van Beek, Roosendaal (O01); H. C. Deetman, Eindhoven (E25); J.M.A. de Rooy, Rucphen (R27);

M. Herremans, Rijswijk (H01); A. van Beek, Roosendaal (R02); H.L.C.P Toussaint, Maasdijk (W03);

C.J.M. Vredegaal, Noordwijkerhout (N16);

J. van Gasteren, Zaltbommel (Z17); A.W. van Dongen, Bergen op Zoom (B03); J. de Graef, Weert (S43); J. Odding, Eelde (R01); H. Wouterse, Goes (K12); H.H. Peters, Duiven (D42);

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van het verlies.

Dé dieradministratiesoftware voor de kleindierfokker.

Kijk voor meer informatie op www.faunaconnect.com en probeer 1 maand volledig gratis en zonder verplichtingen.

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munnikma, K. Snijder, Mr. H.J.M. Stienen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J.J. Aelbrecht, J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielderma, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, P. Hagenaars, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingeroet, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.A. Tolman, P. v.d. Tuin, P. Ubachs, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar, K. Zegelaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 06-15318939, E-mail: albertzomer1958@outlook.com
Secretaris a.i.: Raymond Berghouwer, tel. 06-11793194, E-mail: raymond@Berghouwer.com
Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676, E-mail: cn.vogel@zeelandnet.nl
2e voorzitter: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com
Bestuurslid: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: jjvanbennekom@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215, E-mail: pdte@home.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Henk Jansen, De Lek 9, 5152 RM Drunen, tel. 06-19931488, E-mail: secretariaatkmv@hotmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.
 Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.
 Telefoon: 0164-235007
 E-mail: info@nbvv.nl
 Internet: www.nbvv.nl
 Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

De Vogel

COLOFON**Colofon****UITGEVER**

'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 20.000 leden. De NBVV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 21.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBVV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid worden van de NBVV. Een verspreid lidmaatschap kost voor 2023 € 42,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN

Nederland € 32,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 38,-, Priority-post naar alle andere landen € 96,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBVV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007 (bereikbaar tussen 08.30 en 12.30 uur), e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBVV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofdreductie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com
 Redactieadres: per adres Bonds bureau NBVV, t.a.v. redactie Onze Vogels – zie bovenstaand.

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBVV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers**DRUK:** Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per half jaar. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar. Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

De

“Een kloddertje roze verf hier en een kloddertje roze verf daar”

© Rik Meerema

Ik moest er gisteravond aan dit zinnetje denken. “Een kloddertje roze verf hier en een kloddertje roze verf daar.” Wie net als ik begin jaren '80 naar de kindertelevisie keek kon ze niet missen, de 'Familie Knots'. In de serie werden alle vrouwelijke personages gespeeld door Hetty Heyting. Ook de excentrieke kunstschilder 'Tante Til' die altijd een roze jurk en haar roze bril droeg. Ze had de gave om mensen met haar roze verf te bedwelen om ze zo weer op het rechte pad te brengen of om ze van hun problemen te verlossen. (Voor wie het niet kent, op Youtube kun je het vinden.) Ik moest er ineens aan denken terwijl ik op een wat treurig veldje in Lemmer stond. Om mij heen al even treurige huizen uit de jaren tachtig, in wat stedenbouwkundigen een bloemkoolwijk noemen. Het droeve veldje lag in één van de 'bloemkoolrosjes' tussen een wirwar van kronkelende en doodlopende straatjes. Zo'n wijk waar je in rijdt en nooit meer uit komt of waar je continu vlak bij je bestemming denkt te zijn, maar dan toch weer net niet. Zeg maar een doolhof, maar dan voor volwassenen. Toch had ik het veldje (na twintig minuten dwalen) gevonden, en daar stond ik. Voor mij op het veld een twintigtal spreeuwen waarvan één aparte. Eén met “een kloddertje roze verf hier en een kloddertje roze verf daar”. Een Roze Spreeuw!

Het was zaterdagmiddag. Net voor we gingen eten checkte ik uit een soort gewoonte even de site van Waarneming.nl. Een Roze

Spreeuw in Lemmer! Die zie ik zeker niet iedere dag, wat zeg ik, die zie ik niet ieder jaar en dat op twintig minuten rijden (zonder bloemkoolwijk!!). Even overleggen, uiteraard geen probleem. Dus ging ik na de maaltijd snel de auto in, zodat er nog voldoende licht was wanneer ik ter plaatse aan zou komen. En daar stond ik, er waren geen andere vogelaars, op een treurig veldje met twintig spreeuwen en één roze.

De roze spreeuw komt als broedvogel voor in Zuidoost-Europa en in de gematigde klimaatzone van Azië tot in Noord-India. Daar broedt de roze spreeuw in kolonies in landbouwgebieden en steppen. In ons land wordt er af en toe een aantal gezien, het is hier een dwaalgast. Meestal een jonge vogel tussen 'gewone' spreeuwen of in kleine groepjes. De Roze Spreeuw voor mij op het veld was een vogel van een jaar oud en nog niet volledig op kleur. De volwassen vogels hebben een zwarte kop, vleugels en staart, maar het lijf is zacht roze. Terwijl ik naar het verdwaalde dier stond te kijken bedacht ik mij dat ik geen andere vogel ken met deze kleur, zelfs niet in de tropen. Er zijn sowieso maar weinig echt roze vogels, maar zo zacht roze als de Roze Spreeuw ken ik er geen. Net als “een kloddertje roze verf hier en een kloddertje roze verf daar”.

usel

De /

Five Fancy

Serinus canaria domestica

© Piet Onderdelinden †

juli

Op de foto van deze maand staat een kanarie afgebeeld, waar veel over te zeggen is.

De kenners zullen duidelijk een Fife-fancy herkennen, maar tegelijkertijd niet onder de indruk zijn van de kwaliteiten van deze Fife met inachtneming van de beperkingen welke een enkele foto met zich meebrengt. Ondanks dat het een herkenbare vogel is, mist deze vertegenwoordiger van de Fifes veel ras-eigen kenmerken.

De Fife Fancy is een relatief jong ras aan de loot van de postuurkanaries. Het is ontstaan in 1957, in het Engelse Graafschap Fife als een tegenreactie op de steeds groter wordende Borders. Juist om deze reden is de grootte een van de meeste belangrijke onderdelen van de Fife.

Voor de tentoonstellingen is het van belang te weten dat de Fife getoond dient te worden in de Dewar- of Noupekooi. Hierbij dienen de zitstokken rond te zijn

met een doorsnede van 12 mm. De zitstokken dienen 5 spijlen uit elkaar te staan. De Fifes dienen geringd te worden met een 2,9-ring.

Over het algemeen staan Fifes bekend als goed kweekbare vogeltjes. Wanneer we de onderdelen van de vogel op de foto doorlopen aan de hand van de standaardomschrijving zien we vier onderdelen welke behoorlijk goed zijn: de vogel heeft een in verhouding smalle, korte gesloten staart, zoals dat ook verlangd wordt. Ten tweede heeft de vogel een klassieke kleuruiting, zoals dat gevraagd wordt, ten derde sluiten de vleugels mooi aan boven de stuit en ten vierde maakt de vogel een verzorgde indruk, welk zich positief vertaalt in de het onderdeel conditie.

Daarnaast is er één onderdeel welk op een foto niet goed te beoordelen is, namelijk de grootte. Een Fife mag maximaal 11 centimeter groot zijn. Dit is niet na te meten op de foto, dus geven we in dit geval de vogel het voordeel van de twijfel.

Maar dan komen er enkele, belangrijke onderdelen die absoluut onder de maat zijn: het kopje moet meer rondingen laten zien, waarbij deze vogel ook nog eens de gevraagde, duidelijke insnoering van de hals en nek volledig mist. De bevedering, met name in de flanken moet beter sluiten. De houding is wat doorgezakt, waardoor de stand van de pootjes ook niet goed kan zijn. De pootjes moeten vrij lang en licht gebogen zijn, waarbij de dijnen goed zichtbaar zijn. De dijnen zijn bij deze vogel volledig verborgen. Het meest in het oog springende gebrek is echter het ontbreken van de gevraagde rondingen in de lichaamsvorm. De rug van deze vogel is vrij vlak, terwijl hier echt een duidelijke ronding aanwezig moet zijn. De ronding voor de borst en buik komt door de ontbrekende hals-nekinsnoering én de doorgezakte houding onvoldoende tot uiting. Al met al een vogel, waar veel van te leren valt, maar die geen hoge ogen zal gooien op een tentoonstelling.

Jos Beijers

